



Nepotisme er utbredt i akademien

Kultur side 17

« Mastergraden har blitt et unødvendig pliktløp »

Geir Molnes, redaktør i Universitas

Kommentar side 2



Tre arkitektspirer:

Nå kan studentboligene gro på trær

Kultur side 14 og 15



Luksusfellen-Hallgeir:

Jeg var livredd

Min studietid side 15

UNIVERSITAS

Norges største studentavis | årgang 69, utgave 3 | www.universitas.no | onsdag 28. januar 2015

Studentoppør mot lærerkrav

■ Kravet om 4 i matematikk kan svekke rekrutteringen til læreryrket

■ Både forskere og studenter er skeptiske til kunnskapsminister Torbjørn Røe Isaksens lærerplan

Nyhet side 4 og 5

redaktør:
geir.molnes@universitas.no

Geir Molnes
993 35 518

redaksjonsleder:
vildesi@universitas.no

Vilde Sagstad Imeland
993 51 017

fotosjef:

Hans Dalane-Hval

desksjef:

Marthe Olstad

nettredaktør:

Petter Fløttum

magasinredaktør:

Thea Storey Elnan

MENINGER

Kunnskapsbløffen

Lærerstudenten Viktor Emanuel Johansson kommer med en god idé i denne ukas oppslags-sak: hva med å se an grunnskolelærerutdanningen en liten stund før den utsettes for enda en reform? Det er kanskje ikke politisk sexy, men så er det kun fire år siden sist gang utdanningen ble endret. Ikke før det første kullet på dagens ordning har kommet i arbeid så skal regjeringen heve opptakskravene og legge enda et år til utdanningen. Det er et år mange er i tvil om institusjonene kan håndtere faglig.

Vår nye kunnskapsminister er konservativ og stolt av det, men i denne saken har han tydeligvis hastverk. Læreryrket er blitt en politisk slagmark der nye og påstått bedre løsninger er skytset i et brennhett våpenkappløp. Lærerne selv er fanget i kryssilden, og framstår som de virkelige konservative i denne saken.

Læreryrket vil aldri kunne konkurrere med økono-mi- og ingeniørfag om man kun regner i kroner og øre, men konkurrere må det likevel. For vi ligger an til å mangle 38 000 kvalifiserte lærere om bare ti år, ifølge Statistisk sentralbyrå. Kanskje er det da mer hensiktsmessig å la yrket få gjenvinne noe av sin tapte status ved å gi lærerne tid og armslag til å gjøre arbeidet sitt. Ønsket om autonomi, tillit og frihet fra skjemaveldet lyder mer overbevisende enn kunstige forsøk på statushopp, som økte inntakskrav eller et påklistret master-år. Som om de som bare har fire års utdanning ikke kan gjøre jobben sin.

Det er ikke første gangen tynt begrunnede presti-sjeprojekter presenteres som et slags endelig reme-dium. Universitas skrev i fjor om hvordan ekstra-vgante bevilgninger til videreutdanning av lærerne i beste fall ga en minimal selvtillitsboost til de heldige som fikk ta del av godene.

Også i ukens sak støtter regjeringen seg på en selektiv lesning av forskningen på feltet, og retter som vanlig en misunnelig pekefinger mot Finland. Om vi bare blir som finnene, lyder omkvedet, da får vi lærerne vi fortjener. Men vi har allerede lærerne vi fortjener, og de vet selv best hva de behøver. Det er ikke en lite gjennomtenkt reform hvert fjerde år. Det de trenger er stabilitet og en faglig sterk utdanning – ikke enda et hinder.

Universitas er en avis for og av studenter. Universitas er et nyhets- og debattorgan for lærestedene tilknyttet Studentsamskipnaden i Oslo og Akershus (SiO). Universitas skal drive kritisk og uavhengig journalistikk, og være partipolitisk nøytral. Universitas arbeider etter Vær Varsom-plakatens regler for god presseskikk. Den som mener seg rammet av urettmessig omtale oppfordres til å kontakte redaksjonen.

Daglig leder: Louise Faldalen Prytz
l.f.prytz@universitas.no 22 85 33 36
Annonseansvarlig: Geir Dorp
geir.dorp@universitas.no 22 85 32 69
Besøksadr.: Moltke Moes vei 33
Postadr.: Boks 89 Blindern, 0314 Oslo
Epost: universitas@universitas.no
Web: www.universitas.no

Mastergraden er blitt et
unødvendig pliktløp

Mastersyken er ikke kurert

Kommentar

Geir Molnes,
redaktør i Universitas



I takt med at høyere utdanning blir stadig mer vanlig, blir også statusen utdanningen gir redusert. Det skaper frykt i akademien. I 2013 introduserte BI-professor Linda Lai begrepet mastersyke i den norske offentligheten. Siden den gang er det blitt gjort flere hederlige forsøk på å tilbakevise tesen om at for mange tar mastergrad i Norge. Det er kanskje ikke så rart at mange mener utviklingen har gått for langt. Bare de siste ni årene har tallet på norske mastergradsstudenter steget med 35 prosent, ifølge Statistisk sentralbyrå.

Fagforeningen Akademikerne er selvsagt interessert i at aka-demisk kompetanse skal ha så høy status som mulig. Det hører med til arbeidsoppgavene å snakke opp de høyt utdannede, og akkurat nå synes det viktig å friskmelde Norge fra mastersyken. Derfor bør vi ikke sluke agnet rått

når en ny undersøkelse, bestilt av nettopp Aka-demikerne, tas til inntekt for dette synet. – Det er på tide å avblåse debatten om mastersyke i Norge, sa Akademikerne-leder Knut Aarbakke til Aften-posten forrige uke.

Men studien han viser til gir på ingen måte noe grunnlag for det. Kort fortalt viser undersøkelsen en positiv sammenheng mellom bedriftenes bruk av høyt utdannede og bedriftenes vekst i produk-tivitet og konkurranseevne. Forskningsleder Leo Grünfeldt i Menon, som står bak studiet, vedgår i Aftenposten at dette like gjerne kan dreie seg om at bedrifter i vekst tiltrekker seg flere akademikere.

Det er også umulig å slå fast hvorvidt de positive effektene studien viser kommer som følge av de ekstra årene med utdanning. For hvem som tar og ikke tar mastergrad er selvsagt ikke helt tilfeldig. I store tall vil masterstudentene være mer disiplinerte, mer erfarne og sikkert noe smartere enn bachelorstudentene. Slike fordelaktige egenskaper gir bedre forut-setninger for å lykkes i arbeidslivet uavhengig av utdanningsnivå.

«Det er umulig
å slå fast hvorvidt
de positive effek-
tene studien viser
kommer som følge
av de ekstra årene
med utdanning»

Meninger

Universitas gir deg meninger fra verdens studentaviser

MASSACHUSETTS

The Harvard Crimson
The University Daily since 1873

A college education is becoming increasingly essential in the modern-day economy. While many jobs do not require a college degree or certificate, studies show that educational attainment correlates directly with higher earnings and lower unemployment rates. According to one study by Georgetown University, by 2018 two-thirds

of all jobs will require at least some postsecondary training. In short, a high school diploma is simply not enough anymore, as today's economy calls for workers with skills and training that require at least 14, not 12, years of formal education. A college education was once an added benefit, now it is a prerequisite.

CAMBRIDGE

The CambridgeStudent

The recent suggestion by Amelia Lee, strategic director for the charity LGBT Youth North West, to establish a school solely for LGBT+ students forms part of a wor-rying trend in favour of segregation in our education system, also evident in calls for the establishment of state-school only colleges in Oxbridge. Segregation marks an abandonment of principle, and merely kicks

the issue of prejudice into the long grass, thereby per-petuating inequality in our society. Benign intentions un-doubtedly lie behind the proposal of an LGBT+ school in Manchester and Amelia Lee's portrayal of homophobic bullying in schools is unfortunately all too close to the truth, however the proposals for an LGBT+ school are the ultimate disservice to the cause of equality.

BERGEN

STUDVEST

For få internasjonale studenter er medlemmar av studentorganisasjonar i Bergen. No forsøker Student-parlamentet å betre dette ved å innføre ein pris som skal oppmuntre til betre integrering av utvekslingsstudentar. Denne prisen skal etter planen bli utdelt årleg til den studentorganisasjonen som tar best vare på dei interna-sjonale studentane. Det er ikkje berre studentorganisa-sjonar som har gjort ein for dårleg jobb med integrering,

det gjeld også bergensstudentane sjølve. No manglar Erasmus Student Network (ESN) 20 norske studenter til Buddy-programmet, ein fadderordning for utvekslings-studenter. I haust mangla dei heile 170 norske fad-rar. Dette er synd sidan eit fleirtal av utvekslingsstudentane bur langt utanfor sentrumskjerna, ofte utan nemneverdig kontakt med nordmenn.



ILLUSTRASJON: ØIVIND HOVLAND

Akademikerne er ikke de første som hevder å kunne friskmelde oss fra mastersyken. Da Nordisk institutt for studier av innovasjon, forskning og utdanning lanserte sin kandidatundersøkelse i fjor, ble det samme hevdet. Undersøkelsen viser blant annet at de fleste som tar mastergrad får jobb til slutt. Men heller ikke denne undersøkelsen sier noe som helst om hvordan kandidatene ville klart seg i arbeidslivet med en bachelorgrad, eller enda mindre utdanning for den saks skyld.

Hva ville skjedd hvis vi delte en helt tilfeldig gruppe bachelorstudenter i to? Halve gruppen får gå rett ut i en relevant jobb, mens resten går ut i tilsvarende stillinger to år senere etter å ha fullført en mastergrad. Er det virkelig noen som tror at gruppen med mastergrad ville gjort en bedre jobb enn dem som allerede har jobbet i to år?

Det finnes selvfølgelig yrker der lang utdanning er et ufravikelig krav. Du trenger ikke være rakettforsker for

å skjønne at halvstuderte hjernekirurger er en dårlig idé. Men for mange av dagens studenter er mastergraden blitt en unødvendig plikt. En plikt som må gjennomføres for å sikre dem en jobb de ville mestret like godt med en kortere utdanning. Det er både sykt unødvendig og sykt dyrt.

debatt@universitas.no

Øyeblikket

av Aleksander Myklebust



Vinter: Himmelskåret flammet opp bak Oslo Vinterpark mandag ettermiddag. NIH-student og freeskier Kamilla Haugen (20) gjør en «tailgrab» mens hun svever forbi.

UNIVERSITAS

Tips oss

tips@
universitas.no

Følg oss

På papir hver onsdag,
på nett hele tiden:

www.universitas.no
facebook.com/UniversitasOslo
twitter: @universitas_no
instagram: **Universitassen**

For oppdaterte studentnyheter.



nyhetsredaktør: **Magnus Newth**
mgnewth@universitas.no 404 70 501

NYHET

Anker fuskesak til Høyesterett

LANG PROSESS: Jusstudent Martin Seglen Baardshaug ble frikjent for fusk i lagmannsretten, men gleden var kortvarig. Nå skriver På Høyden at Universitetet i Bergen anker videre til Høyesterett. På en eksamen i forvaltningsrett ved UiB i juni 2012 skal Baardshaug ha glemt igjen et håndskrevet repetisjonsark pulten, og det etter at bokkontrollen var i gang. Universitetet oppfattet det som juks og annullerte eksamenen i tillegg til å utvise ham for en periode. Baardshaug tok saken først til tingretten der han tapte, men anket så til seier i neste instans. Spørsmålet dreier seg også om saksomkostninger.

Øker masterkrav på NHH

NOK ER NOK: NHH varler skjerping av kravene på masteroppgavene, skriver Bergens Tidende. Til nå har drøyt halvparten av studentene fått A på sin siste masterinnlevering, men nye krav utarbeidet av Nasjonalt råd for økonomisk-administrativ utdanning medfører betydelig strengere kontroller. Kravene til A skal bli tydeligere og det vil bli lettere å identifisere studenter i det absolutte toppskiktet på eliteskolen. Dersom andelen A kommer over 30 prosent har høyskolen bestemt at karaktersettingen vil bli gjennomgått en gang til. På BI i Oslo får minst like mange besvarelser A, men rektor på NHH stoler på at deres merkevare er sterk nok til at det ikke vil belemre studentene deres.

Tarmfloraformidling vinner utstillingspris

TANKEVEKKENDE TARMER: København universitets (KU) medisinske museum, Medicinsk Museion, er vinneren av Bikubenfondets utstillingspris *Vision 2015*, skriver Universitetsavisen ved KU. Utstillingen *Mind the gut* danket ut hele 45 andre museer i kampen om den gjeve prisen. Utstillingen settes først ut i live i 2017 og skal kombinere kunst, kulturarv og den nyeste biomedisinske forskning om tarmbakterienes samspill med hjernen. I begrunnelsen heter det at « *Idéen om at ville samtænke præsentationen af ny viden med et æstetisk og sansemættet formidlingsgreb er et visionært bud på at skabe et anderledes refleksionsrum.* »

UNIVERSITAS FOR 23 ÅR SIDEN



Universitas nr. 3 1992

UNIVERSITAS FOR 50 ÅR SIDEN

« Det sies om psykologer at enten er de sprø før de begynner studiet — eller de blir det i løpet av det. Kari Holm, formann i Psykologisk Studentutvalg, hverken benekter eller bekrefter. Isteden planter hun sine store, brune øyne rolig i våre. Vi liker det ikke og vil helst skifte samtaleemne, men først må vi høre: – Etter litt Freud i gymnastiden forstår man *alt*, i begynnelsen av psykologistudiet *ingen ting*, etter 4-5 år fatter man *noe*.

Universitas nr 7, 1965

Slakter regje



Har du det i deg? Lærerstudenten Viktor Emanuel Johansson tror ikke rekrutteringskampanjer eller økte karakterkrav er noen løsning. –Læreren

Økte krav i matematikk vil ikke skaffe flere gode lærere. Snarere tvert imot, mener Norsk studentorganisasjon.

Karakterer

tekst Magnus Newth
foto Hans Dalane-Hval

Fra høsten 2016 øker inntakskravet i matte på lektorprogrammene og grunnskolelærerutdanningen (GLU) fra karakter 3 til 4.

I tillegg vil Kunnskapsdepartementet på sikt vurdere å skjerpe kravene i norsk og engelsk. Norsk Studentorganisasjon (NSO) er dypt skeptiske, og viser til at Statistisk sentralbyrå har beregnet et underskudd på 38 000 lærere i år 2025.

I tillegg vil GLU som i dag er en

fireårig utdanning utvides til en mastergrad.

– Vi mener at det å øke karakterkravet er helt feil sted å begynne for å få flere gode lærere. Vi tror det blir færre, og ikke flere, kompetente og kvalifiserte lærere dersom man strammer inn de formelle inntakskravene, sier NSO-

eringas karakterkrav



ne trenger tillit og autonomi, mener han.

leder Anders Kvernmo Langset.

Han mener egnethet og pedagogisk talent bør være viktigere for en lærer enn rene karakterkrav.

– Man må spørre seg om denne studenten er skikket til å undervise mitt barn. Det svaret finner man ikke i et karakterkrav, sier Langset.

Se til Finland

Kunnskapsdepartementet (KD) viser på sin side til Finland som

konsekvent scorer bedre på tester enn Norge, og hvor lærerutdanningen har rykte på seg for å være både krevende og prestisjetung.

– Det må gjøres en rekke tiltak for å øke interessen for å søke seg til lærerutdanningene. Vi mener at å stille høyere formelle krav er ett bidrag for å øke status og interesse, skriver statssekretær Bjørn Haugstad på e-post til Universitas.

Statssekretæren peker også på at de forskjellige institusjonene

har anledning til å bruke spesielle opptakskrav som intervju for å sjekke egnethet, dersom de søker om det.

Politisert

Lærerstudent Viktor Emanuel Johansson støttet NSO langt på vei i et innlegg i Dagbladet i forrige uke.

Han mener det er enkelt å slå politisk mynt på lærerutdanning, men at ingen kommer særlig godt ut av det.

– Det er lett å se at skolesystemet ikke fungerer så godt, med tanke på dårlige resultater i nasjonale og internasjonale tester. Da er det lett å ha en mening om hva som skal gjøres, uten at det nødvendigvis fungerer så bra i praksis, sier Johansson til Universitas.

Studenten mener alt som øker kompetansen blant norske lærerstanden er positivt, men sier regjeringas tiltak er et meningsløst spill for å vise handlekraft.

– Læreryrket har mange dimensjoner, og pedagogisk talent og kompetanse er viktigere enn fire eller fem i de tyngste fagene. Det hjelper ikke å være ekstremt dyktig i matte om du ikke greier å formidle det, sier Johansson.

Usikkert grunnlag

Mari Lande With, stipendiat ved

gen for forslaget.

– Jeg skjønner godt tanken bak, men jeg er ikke så sikker på konsekvensene av det. Jeg tror antagelig det som skjer under lærerutdanningen og i praksis er mer relevant, sier Aamodt.

En jobb for lærestedene

NSO tror et sterkt faglig løft av institusjonene, og større krav til studentene underveis i utdanningen er en mer hensiktsmessig løsning.

– Vi stiller oss ikke kritiske til økte faglige krav, men mener disse bør stilles underveis i utdanningen, ikke før utdanningen starter, sier Langset.

Med dette tror NSO man unngår å miste søkere som har det pedagogiske anlegget, men ikke de sterkeste karakterene.

– Hensikten med karakterkra-

«Det er ingenting som tyder på at studiet blir mer attraktivt for de med gode karakterer dersom man øker kravene.»

Mari Lande With, stipendiat ved Senter for profesjonsstudier på HiOA

Senter for profesjonsstudier på HiOA og Arne Mastekaasa, professor i sosiologi ved UiO undersøkte konsekvensene av at man satte karakter 3 som et minimumskrav for lærerutdanningen.

– Det å innføre karakterkrav i 2005 førte til at færre studenter falt fra, og at studentene gjennomførte raskere, sier With.

Den økte inntaksgrensen stengte imidlertid bare ute de som ellers ville trukket ned gjennomføringsgraden og hurtigheiten. Dersom NSO har rett mistet man også flere potensielt gode lærere.

– Det er ingenting som tyder på at studiet blir mer attraktivt for de med gode karakterer dersom man øker kravene, sier With.

Forskerskepsis

Blant studentene som begynte på grunnskolelærerutdanning mellom 2005 og 2008 har omtrent 40 prosent under 4 i matte. Dersom kravet var 4 i norsk ville over halvparten ikke ha kommet inn, forklarer stipendiaten.

– Å heve kravene er et problem dersom man ønsker å rekruttere flere lærere, sier With.

Forsker Per Olaf Aamodt i Nordisk institutt for studier av innovasjon, forskning og utdanning er også skeptisk til forslaget.

– Når vi ligger an til å trenge såpass mange lærere kan det hende det ikke er så lurt å stenge ute så mange potensielt gode kandidater, sier Aamodt.

Han mener det er usikkert om regjeringa har støtte i forsknin-

vet er å heve nivået på søkerne til lærerutdanningen – ikke å stenge motiverte folk ute fra læreryrket. Derfor vil det bli mulighet for å gjennomføre et forkurs i matematikk for dem som ikke har en firer i faget fra videregående, sier statsråd Haugstad

Henger ikke på greip

– I dagens grunnskolelærerutdanning er det også slik at man spesialiserer seg, og ikke lenger slik at alle skal bli mattelærere, slik man ble tidligere. Da henger det i hvert fall ikke på greip å øke kravene i dette faget, sier NSO-leder Langset.

Han er selv utdannet allmennlærer, og måtte ta matematikk som en del av studiene.

– Hvorfor skal en som skal bli lektor i historie og samfunnsfag bli møtt med krav om 4 i matematikk for å starte på utdanninga, spør han retorisk.

Bør se det an

Viktor Emanuel Johansson peker på at det ikke er mange år siden man endret lærerutdanningen sist, og mener det er overilt å gjøre det igjen så raskt. Selv om han er positiv til å gjøre GLU til en mastergrad tror han det er lurt å vente noen år, så man kan se hvordan dagens lærerutdanning fungerer før man omkalfatrer den.

– Lærerne trenger å få tilbake tilliten og friheten til å utøve yrket sitt, ikke bare en mastergrad, sier han.

mgnewth@universitas.no

Full forvirring om stre

Etter et halvt døgn med haglede utspill og vage uttalelser ser NSO endelig ut til å falle ned på at deres forsvaret for arbeidsmiljøloven står ved lag.

Streikebråk

tekst Vilde Sagstad Imeland
foto Hans Dalane-Hval

Det har stormet rundt Norsk studentorganisasjon (NSO) etter at leder Anders Kvernmo Langset i slutten av forrige uke erklærte sin støtte til den planlagte streiken mot endringer i arbeidsmiljøloven.

«Vi støtter streiken fordi vi ønsker å sikre studentene de beste foreleserne og at akademia skal være en attraktiv karrierevei å gå», skrev NSO på sine hjemmesider før helgen.

Universitas kontakter Mats Kirkebirkeland, nestleder for Høyres studenter. Han er en av dem som har reagert kraftig på NSO-støtten. Ved første oppringning sier Kirkebirkeland at NSOs begrunnelse for streikestøtten er rotete, og at NSO blander sammen lovverket.

– Endringer i arbeidsmiljøloven har ingenting å si for situasjonen ved utdanningsinstitusjoner. Det er tjenestemannsloven, og ikke arbeidsmiljøloven som regulerer ansettelsesforhold i akademia, sier Kirkebirkeland.

Kaller seg selv naive

Mens Kirkebirkeland er på vei til Universitas-kontoret for å la seg avfotografere, tikker et klargjørende svar fra Langset inn på redaksjonens mail. Innlegget er et svar til Universitas, men henvender seg også til en Aftenposten-kommentar med tittelen «Norsk Studentorganisasjon er ikke lenger for meg når den uten demokratisk forankring støtter en streik», skrevet av Vegard Elde Vefring.

I innlegget hevder NSO at deres ytringer har blitt «tatt til inntekt for» at NSO støtter alle punkter som blir tatt opp til politisk streik onsdag, men at det ikke er tilfelle.

– Det har vært naivt av oss å tro at vi kunne støtte markeringen mot økt midlertidighet i arbeidslivet uten å fremstå som vi samtidig støtter opp om politiske synspunkter vi ikke har mandat til å mene noe om, sier Langset i innlegget.



Skeptisk: Mats Kirkebirkeland, politisk nestleder i Høyres studenter ser ingen grunn til at NSO skal støtte streiken i forbindelse med ny arbeidsmiljølov. – Det angår ikke akademia i det hele tatt, sier han til Universitas.

«NSO kan jobbe året rundt for å bli kvitt midlertidige ansettelser i akademia. Men det blir helt feil å støtte en streik 'litt'»

Mats Kirkebirkeland, politisk nestleder i Høyres studenter

Bør være uavhengige

NSO skriver videre i klargjøringen at de «aldri har tatt standpunkt til de øvrige endringsforslagene som omhandler for eksempel overtid, søndagsarbeid eller kollektiv søksmålsrett.»

Organisasjonen avslutter mel-

dingen med å understreke at de «ikke støtter streiken i sin helhet.»

Kirkebirkeland er på vei ut i det duse skumringslyset når han blir konfrontert med Langsets forklaring. Han tenker seg om, før han svarer at han ikke er videre imponert over NSOs klargjøring. Han

følger opp med å si at Langset er «på glattisen».

– NSO kan jobbe året rundt for å bli kvitt midlertidige ansettelser i akademia. Men det blir helt feil å støtte en streik «litt». Man støtter ikke en streik med to femdels støtte, legger han til.

Høyres studenter-nestlederen sier dessuten NSO skal være partipolitisk nøytrale.

– Det hadde vært like galt om de hadde støttet for eksempel NHO i en tilsvarende sak. NSO skal påvirke en regjering som skal sitte i hvert fall i tre år til. Å markere politisk støtte i en slik konflikt utgjør et markant politisk skille fra tidligere kutyme hos NSO.

Ikke på glattisen likevel

I det Kirkebirkeland forsvinner ut i kvelden er siste ord, etter alt å dømme, sagt.

Klokka har for lengst passert kveldsnytt når vi blir oppringt av Langset som har skaffet til veie informasjon som beviser at han likevel ikke er på glattisen.

– Jeg beklager at støtten til streiken slo feil ut, men jeg er uenig i at det er direkte feil at vi støtter den.

Langset ber oss ta en titt på et skriv fra Kommunal- og moderniseringsdepartementet som ble oversendt NSO i desember.

I brevet står det at regjeringen nylig har satt ned et lovutvalg som skal se på en «harmonise-

ikestøtte



ring» mellom tjenestemannsloven og arbeidsmiljøloven.

– Utvalget skal altså finne ut om det kan være aktuelt å ha like bestemmelser for statsansatte som for dem som er omfattet av arbeidsmiljøloven, sier Langset.

– Beviser mitt poeng

Han mener derfor at endringer i arbeidsmiljøloven kan få konsekvenser for akademien.

– Og det er det som er NSOs politikk, sier han triumferende.

Når det gjelder Kirkebirke-lands innspill er Langset riven- de uenig i at NSO har tatt noe partipolitisk standpunkt.

– Vi støtter de endringer

som er i tråd med NSOs poli- tikk og går i mot de som ikke er det, helt uavhengig av hvem som sitter i regjering til enhver tid.

– Dette beviser akkurat mitt poeng, skriver Kirkebirkeland i en Facebookmelding, akkurat i det datoen bikker den 28. januar. Han lar seg ikke sette ut av Langsets avsløring fra Kom- munal- og moderniseringsde- partementet, og sender ballen tilbake.

– Gjennom muligheten til en høring, kan NSO gi presise og gode innspill til regjeringen om deres politikk på midlertidighet innenfor tjenestemannsloven. Dette ville de ikke klart i strei- keropet på Youngstorget.

universitas@universitas.no

Total Universitas- frifinnelse

PFU-klage mot Universitas ble avvist på alle punkter. – Artikkelen er et solid arbeid og godt innenfor presseskikken, sa PFU-leder Alf Bjarne Johnsen.



UNIVERSITAS NR. 21, 2014

PFU

tekst Geir Molnes

Det var en sak Universitas skrev i fjor som fikk biologistudentene tilknyttet prosjektet iGEM til å reagere. Studentene mente at de i saken «Frykter ny bioterror-trussel» hadde blitt koblet til terrorisme. Gruppen mente Universitas hadde begått en rekke brudd på god presseskikk i saken. De mente blant annet at premisene for intervjusituasjonen ikke var klar- gjort, og at det var spesielt pro- blematisk at en student med hijab var avbildet i saken. Studentene klaget artikkelen inn til Pressens faglige utvalg (PFU), som behand- let klagesaken i går.

– Overreaksjon

Filosof Jan Fredrik Syse, som re- presenterer allmennheten i PFU, sa under møtet at han har forstå- else for studentenes umiddelbare reaksjon på artikkelen.

– Men dette er en artikkel jeg ikke opplever å være rettet mot disse studentene i det hele tatt, sa Syse.

Journalist i TV2 Øyvind Brigg mente studentenes klage var en kraftig overreaksjon.

– Dette er en interessant histo- rie, det er en interessant sak og et viktig tema, sa Brigg.

Eva Sannum, som represe- rer allmennheten, var enig i dette.

– De føler noe som leserne ikke føler. Det gjelder kanskje spesielt valg av bilde, sa Sannum.

Avbildet student med hijab

Sannum siktet til bildet som blant annet viste en student i hijab. Studentene som hadde klaget inn saken mente dette var spesi- elt problematisk fordi muslimske klesplagg assosieres med terror i mediene.

– Klager opplever at det er gjort med hensikt. Men argumentasjo- nen til avisen er at hvis vi de skulle tatt spesielle hensyn til dette, så ville det vært mer spekulativt og rasistisk. Det er jeg veldig enig i, sa Sannum.

Hun fortalte videre at hun kom fort til poenget i saken, og forstår at tittel og ingress ikke er en an- klage mot de avbildede.

– Jeg er litt overrasket over at studentene reagerer på denne må- ten egentlig, spesielt når det gjel- der dette bildet, sa hun.

Skjønner skuffelsen

Mot slutten av møtet understre- ket PFU-leder Alf Bjarne Johnsen viktigheten av frie mediers rett til selv å bestemme hvilken dekning og vinkling et oppslag skal få.

– Beklager studenter, det er mediets rett. I presseetisk sam- menheng er det utrolig viktig at mediene tviholder på den retten, og ikke lar seg påvirke av hvor den opprinnelige informasjonen kom- mer fra.

Utvalgslederen mente saken var «interessant problematisert» og at studentene får komme godt til orde når redaksjonen har valgt sin vinkel.

– Jeg kan forstå skuffelsen hos studentene, fordi reportasjen blir annerledes enn de har tenkt. Men dette er et solid arbeid og godt innenfor presseskikken, sa Johnsen.

universitas@universitas.no

R:A:W

RECOGNITION-ALERT-WINDOW

Rå & ufiltrert ny musikk. Du hørte dem først!

Little Big Adventure // Mørkeblå

Fredag 30. januar kl.18.00, Norges musikkhøgskole
Bill:100/50/studenter gratis

Norges
musikkhøgskole
Norwegian Academy
of Music

nmh.no



Håper på ny vår: Jonas Nilsen skal drive en knallhard grønn studentpolitikk om velgermassen gir ham tillit.

Grønn liste utfordrer etablissementet

Studentparlamentets nedprioritering av oljeforskning ble dråpen for en gruppe studenter. Nå stiller en grønn liste til valg.

Oljeforskning

tekst Magnus Newth
foto Hans Dalane-Hval

– Saken i Universitas viser at Studentparlamentet ved Universitetet i Oslo (SP UiO) ikke tar klima og miljøproblemet på alvor. Nedprioriteringen er hårreisende og helt uforståelig, sier Jonas Nilsen, ny fraksjonsleder i Grønn liste

Universitas skrev nylig om hvordan SP UiOs arbeidsutvalg har lagt bort arbeidet med å kutte båndene mellom Statoil og Universitetet i Oslo. Denne oppgaven ble først vedtatt i årets program,

men i arbeidsutvalgets halvårsrapport blir det beskrevet som urealistisk å avslutte samarbeidet, samtidig som det skrives at SP UiO ikke bør legge seg opp i universitetets uavhengige forskning.

Realistisk

Nilsen er uenig.

– Det blir helt bak mål når man vet at forskningen blir påvirket av sterke krefter i oljenæringa. Ser man på hvordan oljeforskningen blir påvirket gir det ikke mening å snakke om autonomi, sier Grønn liste-lederen.

Han tror heller ikke det er urealistisk for studentene å påvirke universitetet.

– Jeg har tro på at studentene kan påvirke, spesielt gjennom studentparlamentet, studentenes øverste demokratiske organ, sier Nilsen.

Nasjonalt anliggende

Marianne Andenæs, leder av SP UiO, avviser at nedprioriteringen er en klimamessig falitterklæring.

– Det er ikke slik at vi har sluttet å jobbe med de grønne sakene. Ved neste landsstyremøtet i NSO kommer vi til å ta opp forsknings-etikk. Hvis vi får denne saken opp på nasjonalt plan, er det et riktig og viktig dytt, sier Andenæs.

Hun er heller ikke enig i at det skorter på engasjementet i årets

SP UiO.

– Jeg tror ikke vi mangler folk som brenner for de grønne sakene, men om vi blir flere som gjør det er det bare fint, sier Andenæs.

Studentparlamentslederen, som gikk til valg for Sosialdemokratene, er ikke redd for konkurranse. Hun tror større bredde og nye perspektiver er sunt for studentpolitikken.

– Så får vi se hva resultatet blir ved valget. Alt som kan bidra til å øke engasjementet blant studentene er uansett kjempebra. Det er ikke noen hemmelighet at det er lav valgdeltagelse blant studentene, og da er alt som får flere med positivt, sier Andenæs.

Rett kurs

Jonas Nilsen kaller punktet med å motvirke universitetets oljesamarbeid en god tanke, men er skuffet over nedprioriteringen.

– Det er ekstra ergerlig at de svikter miljøengasjementet når de i utgangspunktet startet så bra. Da kan Grønn liste bidra til å få studentparlamentet tilbake på rett kurs, sier han.

mgnewth@universitas.no

SE IDÉ OG DEBATT
SIDE 10

BODDE FLERE TUSEN KM UNNA FORELDRENE

Må dokumentere at han var borteboer

Til tross for et godkjent studieopphold på andre siden av kloden, er Thomas Engstrøm nødt til å bevise at han ikke svindlet til seg stipend kroner hos foreldrene i Oslo.

Stipend

tekst Julie Kalager

I disse dager ble 50 000 studenter valgt ut til en kontrollsjekk av Lånekassen. De må dokumentere at de ikke bor sammen med sine foreldre når de mottar borteboestipend. Thomas Engstrøm er en av de som må bevise overfor Lånekassen at han var borteboer i 2014.

Engstrøm studerer til vanlig ved NTNU i Trondheim og var på utveksling i Singapore i 2014. Foreldrene hans bor i Oslo.

– Det er rart at jeg må dokumentere at jeg ikke har bodd sammen med foreldrene mine når jeg har tilbrakt 2014 flere tusen kilometer unna dem, sier Engstrøm.

Ingen pendlerdistanse

Engstrøm har kontaktet Lånekassen og forklart dem situasjo-

nen til ingen nytte.

– Saksbehandleren jeg snakket med syntes det var underlig at jeg ble valgt ut, men jeg må likevel sende inn dokumentasjon på at jeg ikke har bodd hjemme, forteller han.

Til tross for at Lånekassen har forhåndsgodkjent Engstrøms studieutveksling til Singapore og NTNU har sendt bekreftelse på at fagene er bestått, må studenten hoste opp en leiekontrakt.

– De kan vel umulig tro at jeg har pendlet fra Oslo til Singapore. Det var til og med obligatorisk oppmøte i undervisningen, sier en oppgitt Engstrøm.

Han understreker at det er positivt at Lånekassen vil få tak på svindlerne, men stiller spørsmål til ressursbruken i å kontrollere studenter i utlandet.

– Å gjøre det på en mer effektiv måte hadde imidlertid vært lurt. Det blir jo allikevel en del arbeidstimer for Lånekassen når de skal gå gjennom 50 000 studenter dokumentasjon på hvor de har bodd, sier Engstrøm.

Lånekassen står på krava

Thomas Engstrøm har studert i Singapore og Trondheim i 2014 mens foreldrene hans har bodd i Oslo. Hvorfor må han dokumentere hvor han har bodd?

– Jeg kan ikke uttale meg om akkurat denne saken, sier avdelingsdirektør i Lånekassen, Liv Simonsen.

Hun kan likevel fortelle at bokontrollen tar utgangspunkt

i studentenes folkeregistrerte adresse og lærestedsadressen. Fordi Lånekassen har lagt til grunn at de aller færreste studentene endrer folkeregistrert adresse når de flytter hjemmefra, undersøkes studenter hvis folkeregistrerte adresse er i nærheten av studiestedet.

– Hvis Engstrøm er folkeregistrert i Trondheim, er nok det årsaken til at han omfattes av bokontrollen, sier hun.

Dere har forhåndsgodkjent studieoppholdet hans og NTNU har sendt dere bekreftelse på at studiene i Singapore er bestått. Er ikke det god nok dokumentasjon?

– Utgangspunktet er studentens folkeregistrerte adresse og lærerstedets adresse, sier Simonsen.

4,5 prosent jukser

Blir ikke dette uforholdsmessig mange arbeidstimer for dere?

– Stikkprøvekontrollene vi har gjennomført viser at omtrent 4,5 prosent av studentene i kontrollen har jukset til seg utdanningsstipend. Det er en utgiftspost på 72 millioner kroner i året, sier Simonsen.

Andelen av de 4,5 prosentene juksestudenter som har et godkjent utenlandsopphold som en del av svindelen er ikke kjent. Da Universitas omtalte saken i fjor viste Lånekassens beregninger at de ville spare 63,5 millioner kroner på kontrollene forøvrig.

julika@universitas.no

UKAS STUDENT

tekst Hanad Mohamed Ali
foto Matthis Kleeb Solheim

■ HVEM: Karl Söderman Reistad

■ VERV: Leder i SBIO



– Ingen gamblingproblemer i foreningen

Den nye lederen i Studentforeningen ved handelshøyskolen BI i Oslo avviser alle beskyldninger om hasardspill rundt styreverv.

– Hva er egentlig SBIO?

– Studentforeningen SBIO står for all studentaktiviteten på BI. Det gjelder alt fra studentpolitikk til Fadderullan, ett ti dagers fadderopplegg for skolens nye studenter. SBIO arrangerer også bedriftspresentasjoner og mye, mye mer. Dette er åpent for alle som går på BI i Oslo og det er til sammen rundt 15000 hel- og deltidsstudenter. I tillegg gleder vi oss til å ta over driften av Studentkroa fra og med august.

– Hva er dine visjoner som leder i SBIO?

– Som leder ønsker jeg at vi sammen som studentforening leverer de beste studentarrangementene til studenter ved Handelshøyskolen BI. Noe som blir viktig for meg som leder er at vi har en enhetlig og god plan for hva vi ønsker å oppnå, og at vi gjennomfører alt ett hundre prosent. I tillegg vil både jeg og SBIO å ha et enda tettere samarbeid med de andre utdanningsstedene i Oslo med tanke på fremtidige arrangementer.

– Hvordan har du tenkt å engasjere BI-studentene?

– Ved å sørge for at all informasjon fra studentforeningen når ut

til studentene, og at de vet at de kan komme til oss i studentforeningen om det er noe som de savner av tilbud i studentforeningen,

– Har BI fortsatt pappagutt- og blåskjorte-image?

– Jeg forbinder ikke BI med et pappagutt-image, jeg er glad og stolt over den variasjonen av studenter vi har ved BI. Det viser vi godt gjennom det brede tilbudet SBIO har.

– Hvilke verdier skal SBIO skal assosieres med?

– Jeg vil at SBIO skal stå for verdier som gjenspeiler hele studentmassen ved BI. Alle skal ha et tilbud som de er tilfredse med, og alle skal føle seg inkluderte og ha et ønske om å ta del i det vi har å tilby.

– Universitas rapporterte i fjor at generalforsamlingen i SBIO ble utsatt etter rykter om pengespill rundt ledige SBIO-verv. Har dere et gamblingproblem?

– Jeg vil ikke si at vi har et gamblingproblem i SBIO. Den saken viste seg heldigvis bare å være et rykte som det ikke var hold i. Jeg er kjempefornøyd med måten styret i SBIO håndterte denne saken.

universitas@universitas.no



FOTO: PRIVAT

debattredaktør: **Torgeir G. Mortensen**
debatt@universitas.no 454 72 320

Frist: **søndag klokka 17**

Legg ved portrettfoto. Redaksjonen forbeholder seg retten til å forkorte innleggene.

IDÉ OG DEBATT

NETTDEBATT

Si din mening på universitas.no

Urettferdige karakterer

« (...) et desto mer interessant spørsmål er.. hvilke prosesser har ført til at det har blitt slik? Man kan jo spekulere. På BI betaler man for utdannelsen sin, i dyre dommer. Der kan man si at institusjonen tjener på at studentene får gode karakterer, fordi det øker deres popularitet og studenttilstrømning, og dermed også inntjening. Men så ser vi at det også er slik ved NHH og Jus (UiO) i stor grad.. som er offentlig finansierte institusjoner. Hva har de å tjene på at det er slik? (...) Problemet oppstår når disse studentene skal konkurrere med andre studenter (som har hatt det hardere, og måtte slite langt hardere for å oppnå de samme karakterene) om å komme inn på masterstudiene ved de større universitetene (som alle vet gir høyere status, bedre jobber etc.). Dette er en urovekkende trend. Det er rett og slett meget urettferdig, og her må det gjøres noe snart. Spark til Torbjørn R. Isaksen.

Christoffer

« De studiene det referes til ved UiO er blant de vanskeligste å komme inn på, de tar inn de beste studentene fra videregående. På BI derimot er det latterlig enkelt å komme inn. BI nekter å offentliggjøre sin statistikk. Det er en allmen antagelse at karaktersnittet til de som søker opptak hos BI befinner seg på nedre halvdel av skalaen. Når det gjelder de som søker opptak til mindre høyskoler og universiteter så har vi statistikk og den tilsier at deres karakterer er på gjennomsnittet eller lavere. Likevel får studenter på BI og høyskolene bedre karakterer enn studentene på UiO. Snodig ikke sant? Shit in gold out.

RattusTurpis

« (...) Å si at studentene på BI er dummere enn på et universitet er en barnslig uttalelse, som oftest skyldes fordommer, misunnelse etc..

Nomane

Hentet fra debatten til nyhetskommentaren «Verdløse karakterer»

«Det er en allmen antagelse at karaktersnittet til de som søker opptak hos BI befinner seg på nedre halvdel av skalaen.»

RattusTurpis.

TWITTER

studentnyheter på 140 tegn



@SP_Uio Thomas Hylland: Eriksen økonomisk vekst er som heroin. Det gir en fantastisk følelse. Og slutter man er vanskelig å ikke starte igjen.

19. jan

Metafor-kongen! Hva mer er som heroin?



@Foreninger SINNSYKT mye folk på How to be a Norwegian Student på @DNS1813

21. jan

Gratis pizza!



@AvisenKhrono @ParlamentetHiOA vil ikkje ha forbod mot niqab ved #hiOA

21. jan

Aiai!



@PaulJoakim @AndersKLangset Dere løftet strukturdebatt pga kvalitet og savnet politisk ledelse. Når det kommer roper dere «NM i fusjon».

23. jan

NM i spyd-ighet!



@AndersKLangset Det stemmer, for over 1år sidan. Regj. burde kome lenger mtp. kvalitetskrav og føringar på den tida. No hastar det.@konservativ

23. jan

NM i roing!



@konservativ Bra at dere er utålmodige. Studentene har vært med på å sette denne saken på dagsorden.

23. jan

NM i velgersmisking!

Studentparlamentets knefall for Statoil



Forskning

Jonas Nilsen, fraksjonsleder for Grønn liste

Det har lenge vært et tydelig og uomtvistelig mål for studentparlamentet at all oljeforskning skal fases ut, og dette har vært et prisverdig og visjonært mål i en verden hvor det blir stadig mer tydelig at oljen har utspilt sin rolle. Men i forrige ukes Universitas kunne man lese at studentparlamentets arbeidsutvalg ikke lenger vil prioritere arbeidet med dette. Begrunnelsen er at «forskningen bør være fri og at vi ikke burde legge føringer på hva forskerne forsker på». Dette er en begrunnelse som bygger på illusjonen om at oljeforskningen er fri og uavhengig. Det er den ikke.

Oljeforskningen ved UiO er delvis sponset av midler fra Statoil. Det er klart at dette legger tydelige føringer for hva som forskes på og til hvilket formål. Gjennom midlene fra Statoil er en fri og uavhengig oljeforskning allerede blitt en illusjon. Derfor henger ikke arbeidsutvalgets argumentasjon på greip. Oljeforskningen blir ikke mindre, men mer fri og uavhengig av at studentparlamentet står opp som en motstemme mot Statoil. En motstemme som er sårt tiltrengt.

For vi lever i en verden som ikke trenger mer av det samme, men nye og bedre løsninger. Oljen må ligge og fornybare energikilder må ta over. Det må tenkes nytt, bedre og smartere.

Da kan ikke forskernes kloke hoder og universitetets forskningsmidler være låst til oljeforskningen. Derfor må oljeforskningen fases ut. At studentparlamentet nå i praksis har gitt opp arbeidet med dette er intet mindre enn uforståelig, og det viser en tydelig mangel på vilje til å ta samfunnsansvar. Det virker klart at det trengs nye stemmer i studentparlamentet. For når universitetsledelsen ikke vil ta innover seg viktigheten av å avslutte oljeforskningen, så må vi studenter stå opp og peke på det absurde ved å forske på gårdagens energikilde.

Når studentparlamentet gjør knefall for oljeselskapene, så er det på tide å stå opp. Budskapet bør være utvetydig: Forskningen ved UiO er altfor verdifull til at vi kan overlate den til oljeselskapene.

«Det trengs nye stemmer i studentparlamentet»

Overvåkning i det senmoderne



Overvåkning

Tommy Bech, kriminologistudent, postgraduate fra Edinburgh

Julie Kalager skal ha takk for å ha skrevet et interessant essay i Universitas 21. januar om moderne overvåkning. Som mangeårig student ved Universitet, som også er politisk aktiv føler jeg at jeg vil tillegge at nyliberalismen medførte fra slutten av 70-tallet og begynnelsen av 80-tallet en endring i tanken omkring kriminalitetskontroll. Da fikk Europa, etter impulser fra USA, en liberalisering. Private tilbydere kom i større grad inn enn i den tradisjonelle kriminalitetsbekjempelsen etter velferdsstatens oppblomstring fra 1945, der staten tidligere hadde monopol på all kriminalitetskontroll.

Å kreve mere penger til politiet og strengere straffer vil ofte få kortsiktig oppslutning. Tradisjonelt er det staten som har hatt monopol på maktutøvelsen i samfunnet. Hvor mye makt politiet skal ha til å gripe inn i den private sfæren er teoretisert av Max Weber som var en sterk tilhenger av statlig dominans. En lav grad av kriminalitet, der borgerne kan føle seg rimelig trygge er et svært viktig gode for ethvert samfunn, men det finnes rettssikkerhetsmessige utfordringer ved at det synes som om politikerne ser det som sin oppgave å blande seg inn i

rettsstatens virksomhet og kommer med stadige utspill for å bevise at de holder trykket oppe på kriminalitetsbekjempelsen. Skal frihet kombineres med trygghet, må vi akseptere at det finnes noe kriminalitet i samfunnet, da et totalitært overvåkingssamfunn er det eneste som kan etterforske alle lovbrudd. Orwells 1984 samfunn er det mange som har advart mot. Som Fitje Hoffmann skriver i forventinger i PST «Ingen stater kan overvåke seg mot enhver terrortrussel» I et demokratisk samfunn må vi leve med en viss frykt for terror, da det er prisen for å leve fritt. Frihet må balanseres med trygghet, da lovlidige borgere skal ha mulighet til utøve sine Grunnlovsfestede rettigheter.

Politiet er også best tjent med at det er kun de som har retten til å drive risikotenking i samfunnet, slik at deres autoritet ikke svekkes. Et rettssamfunn krever derfor at de som blir satt til slike oppgaver har en høyere utdanning enn gjennomsnittet av befolkningen. Derfor har det vært vanlig i demokratier at Politimakten må forklare og rettferdiggjøre sine handlinger, både under aksjoner, men også i retten. Legalitetsprinsippet medfører at alle tjenestemenn skal stå ansvarlig for loven, men samtidig at det blir likebehandling i sakene. «Rule of law» gjør at også statens tjenestemenn er underlagt de lover og regler de har vært med å lage og ivrer etter skal følges. Kalagers essay var derfor et viktig bidrag i denne debatten.

«Skal frihet kombineres med trygghet, må vi akseptere at det finnes noe kriminalitet i samfunnet»

Blindsensur – et mer rettferdig system



Sensur

Therese Eia Lerøen, fagpolitisk ansvarlig, NSO
Anders Kvernmo Langset, leder, NSO

For en rettferdig behandling skal ikke ny sensur være farget av den forrige.

Blindsensur for studenter som klager på eksamenskarakteren er en ordning studentene selv har ønsket lenge. Etter behandling i Stortinget i juni 2014 er alle universiteter og høyskoler pålagt til å bruke blindsensur. Dersom du klager på karakteren skal ikke ny sensor få opplysninger om opprinnelig karakter eller sensors begrunnelse for denne. Målet må være at du får en ny faglig og mest mulig upartisk vurdering.

Faglig kunnskap og evne til å vurdere andres arbeid må være to hovedkriterier for en sensor. Professor Kai A. Olsen skriver i Universitas følgende: «Det en da ber om er at klagenemden skal vurdere karakteren ut

«Målet må være at du får en ny faglig og mest mulig upartisk vurdering»

med det forhold som begrunner klagen» og videre at «slik klage avgjøres av styret selv eller institusjonens klagenemnd.»

I neste paragraf, § 5–3, finner vi at «en student kan klage skriftlig over karakteren for sine egne prestasjoner innen tre uker etter at eksamensresultat er kunngjort. Ny sensurering skal da foretas.»

Klagenemda kommer med andre ord først inn om det er klage på formelle feil, for eksempel når det kommer til eksamensgjennomføringen eller feil i oppgaveteksten, men en klagenemd gjør ikke faglige begrunnelser slik Olsen ser ut til å tro. Ved klage på karakter skal oppgaven sendes til ny sensor som skal gjøre en selvstendig vurdering av oppgaven.

For studentene er det derfor rett og slett ikke fordelaktig at ny sensor også skal få med begrunnelsen for forrige sensur. Det må være av interesse for utdanningssystemet å påse at alle studenter behandles rettferdig. Informasjon om forrige sensors begrunnelse fører til at den nye sensoren også må vurdere første-sensors begrunnelse, når det egentlig er oppgaven til studenten som skal vurderes – ikke arbeidet til din kollega.

Det skal i utgangspunktet være det samme om du tar for eksempel pedagogikk på Universitetet i Oslo eller på Universitetet i Stavanger – det er den faglige kvaliteten som skal vurderes. Det er derfor ikke relevant hva slags bagasje en sensor har med seg eller hvor denne måtte være fra, så lenge han kan faget og er i stand til å vurdere andres faglige arbeid.

Med blindsensur får studentene en ny, faglig vurdering av den avlagte oppgaven. Målet må være at studenter som mener eksamensoppgaven har blitt vurdert feil skal ha rett til en reell ny vurdering av besvarelsen – uten at den nye sensuren skal være påvirket av tidligere begrunnelser eller sensorer.

Stipend for å flytte ut



Stipend

Kristoffer Berg, borteboende student

Lånekassen kontrollerer i januar 50 000 studenter for om de har vært borteboere i 2014. Dersom de ikke kan bevise innen tre uker at de har bodd et annet sted enn hos sine foreldre vil de ikke få stipenddelen av studiestøtten. Brevet fra Lånekassen inneholder også trusler om videre represalier dersom en ikke er i stand til å bevise dette.

Ved første blick er det flott at Lånekassen tar reglene på alvor og gjennomfører storkontroll for å redusere juks. Den meningsløst korte tidsfristen og manglende informasjon om hvordan en skal gjøre dette på nettsidene deres, skal ikke stå i veien for å forhindre svindel.

Fullt stipend avhenger, i tillegg til å

være borteboer, av at en står på eksamener tilsvarende 30 studiepoeng i snitt hvert semester. Dette er et godt insentiv å gi studentene for å fullføre til normert tid.

Derimot er det vanskelig å forstå hvorfor stipendet skal avhenge av å

«Skader det studentenes progresjon at de bor hjemme hos sine foreldre?»

være borteboer. Er det nødvendig å gi insentiv til at folk skal flytte hjemmefra? Ordningen er muligens ment for å gi en slags rettferdighet. De som bor hjemme får mer støtte hjemmefra enn de som ikke bor hjemme. Likevel

er det noe misforstått ved dette. Dersom foreldrene kjøper bolig for studenten vil en få fullt stipend, mens om studenten bor hjemme og betaler husleie til sine foreldre, vil en ikke få stipend. Skader det studentenes progresjon at de bor hjemme hos sine foreldre?

Stipendordningen støtter borteboende studenter ved høyskoler, universitet, fagskoler, utlandsstudier og folkehøgskoler. En kan altså få fullt stipend ved å forfølge sin hobby for et år, men ikke ved å bo hjemme hos sine foreldre mens en studerer sykepleie.

Ved å fjerne kravet om å være borteboer vil stipendkostnadene gå opp noe, men det vil også gjøre ordningen mer forståelig og rettferdig. Samtidig vil det kunne redusere presset på studentboligene og kostnadene ved kontroll vil bortfalle. Dette vil være en bedre løsning for studentene.

God undervisning må lønne seg!

Kronikk

Amanda Schei, student ved UiO

I høst tok jeg et innføringsemne i statsvitenskap. Et sånt typisk billig emne som mange tar. Du får en pensumliste og skjønner at du forventes å pugge masse tekst. Etter eksamen får du en bokstav som lønn for strevet, og lurert litt på hva du egentlig har lært. Og ber du om begrunnelse kan du fort bli skuffet over to setninger med synsing. Gitt mangel på skrivekurs, veiledere, mentorer og seminargrupper som kunne hjulpet meg underveis, lurert jeg på hvorfor det enda ikke er blitt automatisk prosedyre å gi alle studenter en enkel tilbakemelding på det vi presterer på eksamen. Det kunne vært en verdifull læringsform.

Teknologisk innovasjon muliggjør pedagogisk innovasjon. Men UiO klarer ikke å følge opp eget mål om digital eksamen. Det gjør gjennomføringen gammeldags og tungvint.

Den foreldede eksamensformen er likevel bare et symptom på det jeg mener er et grunnleggende rustent syn på utdanning i Norge. Den gamle akademiske kulturen hvor forskning er det som gjelder, og bare det, henger fortsatt i. Private mesener som Olav Thon går nå i bresjen for å belønne fremragende undervisning, mens regjeringens langtidspan for forskning og høyere utdanning knapt nevner ordet «utdanning». Bernt Hagtvatn har tidligere kalt UiO

en «pølsefabrikk» – altfor mange presses gjennom et system hvor studenter i flokk tilbys de magreste undervisningsformer vi har. Og dette kalles «akademisk dannelse».

Kunnskapstørsten og lærelysten du kjenner som førsteårsstudent på UiO kan fort forsvinne fordi du ikke føler deg sett og ikke får god nok veiledning og oppfølging. Eller ikke får kontakt med foreleseren din. Eller fordi instituttet ikke hjelper deg å sette utdanningen i en større kontekst. Eller fordi du blir usikker på om utdanningen din duger på arbeidsmarkedet.

Viktigst er nok likevel at undervisningskvaliteten er så ujevn. Dårlige forelesninger med powerpoint-presentasjoner som resirkuleres for femte år på rad dreper lærelyst. UiO har noen av de beste fagmiljøene i landet og vi er ledende på forskningsfronten, så hvorfor holder ikke undervisningen samme kvalitet?

Dårlig undervisning handler om penger og holdninger. Hovedproblemet er det gammeldagse synet på læring og utdanning i Norge. Undervisning handler om at hver enkelt foreleser må strekke seg for å bli dyktigere. Det er like krevende og engasjerende som å forske – hvis

man får noe igjen i form av anerkjennelse og karriere. For at vitenskapelig ansatte skal bruke krefter på utdanning må det belønnes, både formelt, økonomisk og symbolsk. Tiden er inne for universitetene til å ta sitt dannelsesansvar på alvor, vi trenger innovativ og nyskapende undervisning – nå!

Visjonære mål for digital eksamen

Digital eksamen

Ole Petter Ottersen,
rektor ved Universitetet i Oslo

Universitas er opptatt av at UiO ikke har nådd sitt visjonære mål om at tre av fire eksamener ved UiO skulle avholdes digitalt fra årsskiftet. Kanskje skal vi også ta selvkritikk for å sette et for hårete mål. Ønsket vi hadde ved å sette et slikt mål var å sende et tydelig ledelsessignal om hvor UiO bør være og hva vi må strekke oss mot når det kommer til digitalisering av eksamen.

Ved å sette hårete og visjonære mål er det opplagt at det er en risiko for å få kritikk dersom man ikke når målene. Det er en kritikk vi tåler godt og som vi skal bruke som motivasjon for det viktige arbeidet vi gjør for å digitalisere eksamen ved UiO. Det som er en verre nedside ved å være visjonær er at kritiske røster kanskje unngår å se at resultatene er gode selv om de ikke når visjonen.



ARKIVFOTO: HANS DALANE-HVAL

For som Universitas har fått med i en faktaboks avholdes det ved UiO eksamen i ca 2700 emner årlig. Rundt 60% av disse eksamenene består av innleveringer. Det typiske da er at studentene leverer sin hjemmeeksamen, mappe, prosjektoppgave eller lignende i Fronter. Med andre ord: en digital eksamensinnlevering. Skoleeksamener avholdes digitalt ved

Det juridiske fakultet og Det medisinske fakultet. På JUS vil 99 % av skoleeksamenene avholdes digitalt i 2015.

UiO vil tilby digitale eksamensløsninger, og papirløs arbeidsflyt for studenter, faglærere og eksamensadministrasjon. Vi har etablert prosjektet «UiO digital eksamen» for å jobbe med dette. Dette er et krevende prosjekt som vil ta tid. UiO er

et stort universitet.

Mer enn å henge seg opp i vårt kanskje overambisiøse mål ønsker vi å fremheve at det gjøres mye godt arbeid for digitalisering av eksamen ved UiO. Jeg vil takke alle de som jobber med digital eksamen – sammen skal vi fortsette å strekke oss mot økt digitalisering ved UiO.

DEN STORE MULIGHETEN

Ferdig til høsten eller pause i studiene?

BLI MED SOM FREDSKORPSER!

Mulighetene finner du på
www.fredskorpset.no/ung

fk
fredskorpset

Som frivillig i Fredskorpset utveksles du i 4 til 10 måneder til et kvalitetssikret bistandsprosjekt i Afrika, Asia eller Latin-Amerika. Du deler kunnskap, får arbeidstrening og forstår mer, både om prosjektet, og kulturen du tar del i. Slik kan du vise ungt lederskap og bli en endringsagent - i eget liv, egen organisasjon og eget lokalsamfunn.

Under og etter utvekslingen får du:

**INTERNASJONAL ERFARING
ARBEIDSTRENING
PRAKTISERT ANDRE SPRÅK
NY KUNNSKAP**

Fredskorpset er en del av statens utviklingspolitikk. Hvert år gjør 600 unge mennesker en forskjell gjennom Fredskorpset.

Nå utlyser vi høstens prosjekter, med søknadsfrister fra og med 1. februar. Alle stillinger finner du på Facebook og våre hjemmesider.

facebook.com/fredskorpset

WWW.FREDSKORPSET.NO



Oda Helene Evjen - TF
Columbia University, NY:
"For å kunne ta emner man ikke finner maken til i Norge og for å oppleve NYC".



Stine Nibe Ravneberget - HF
University of Rome:
"Du vil angre hvis du ikke drar".



Kristian Weibye - MN
University of Cambridge:
"Eg sit alt med kunnskap eg ikkje kunne fått ved nokon samansetning av kurs ved UiO".



Marie Swift - JUS
University of Glasgow:
"Et nytt perspektiv på jussen, et utvidet nettverk utenfor Norges grenser og mest av alt; minner for livet".



Ingeborg Haugesag Lie - MED
University of Newcastle:
"For meg var utvekslingssemesteret helt fantastisk, og noe av det beste jeg har gjort!"



Anna Nøkland - UV
University of Kent, Storbritannia:
"Jeg lærte masse politikk og fikk språket med som bonus. Jeg hadde gjort det en gang til om jeg kunne!"



Magnus Li - MN
San Jose State University, California:
"En unik mulighet til å oppleve hvordan verden fungerer utenfor Norge".



Hedda Christine Gjevestad - SV
Maastricht University:
"Sitter igjen med masse gode venner, nye studieteknikker, tro på egne akademiske ferdigheter og hadde et utrolig gøy semester!"



Ingunn Aronsen - HF
University of Aberdeen, Skottland:
"Muligheten til å reise, oppleve noe nytt, og å kunne kalle enda et sted 'hjem'!"



Marte Julie Sætra - MN
Barnard College, NY:
"Jeg tenkte meg en tur på utveksling, så jeg bare HALLA, nå stikker jeg til New York, flytter inn på Manhattan og tar siste del av bachelorgraden der".



Vilde Olsson - MN
University of Auckland, Université de Savoie og Heinrich-Heine Universität:
"Det beste med utveksling er å møte mennesker som med glede tar deg inn i 'varmen' av deres kultur, og bruker tid og energi på at du som utvekslingsstudent skal få lære nye språk og oppleve rare tradisjoner".



Joakim Dybvik Eriksson - MED
Universidad de Buenos Aires og Universitat de Barcelona:
"Gi deg selv nye utfordringer. Se verden, lær språk, og møt nye mennesker og kulturer. Ikke gå glipp av muligheten til å dra på utveksling!"



Håkon L'orange - MN
University of California, San Diego:
"Ikke dra på utveksling hvis du ikke er interessert i å utfordre deg selv sosialt, møte nye, spennende folk, bli godt kjent med andre kulturer, få bedre innsikt innenfor ditt studiefelt, få lett tilgjengelighet til kule reisedestinasjoner og drikke god, billig øl".



Sejla Zagorcic - HF
University of Leipzig og University of Sydney:
"Jeg synes det var en fantastisk mulighet til å ta spennende emner som man ikke har her på UiO, forbedre mine språkkunnskaper, lære mer om kulturen og landene, og ikke minst få erfaringen av å reise bort og klare seg alene i et annet land".



Miriam Løvås Gregersen - HF
University of Cape Town:
"Å ta et semester i Cape Town er noe av det lureste og morsomste jeg har gjort, det ga inspirasjonen jeg trengte for å fortsette med studiene her hjemme".



Anette Wahl - JUS
Université de Bordeaux:
"Et semester i utlandet har gitt meg et internasjonalt nettverk, en dypere kulturforståelse, gode språkerdigheter og minner for livet!"



Daniel Philipp Brändle - TF
Columbia University, NY:
"Ta fag på det kanskje beste fakultet innen mitt fagfelt og hente impulser fra en ikke-norsk kontekst".



Vilde Paalgard - HF
Københavns Universitet:
"Det er bryet verdt!"



Even Næss Bergseng - HF
University of St. Andrews, Skottland:
"Tør å utfordre deg selv. Verden er større enn Blindern".



Astrid Linnea Løland Hovde - HF
Dublin City University:
"Semesteret jeg var på utveksling er det beste, mest lærerike halvåret jeg har hatt".

Hvorfor utveksling?



UiO : Universitetet i Oslo

kulturredaktør: **Julie Kalager**
julika@universitas.no 926 29 873

reportasjeredaktør: **Ingrid Gipling**
i.e.gipling@universitas.no 481 05 754

KULTUR

Å ta det på gehør

MUSIKKHJERNE: Sveitsiske forskere har avdekket at hjernene våre kan reagere ulikt på musikk, melder forskning.no. Forskerne sammenlignet hvordan hjernene til musikere med relativt gehør og musikere med absolutt gehør jobber. Musikere med absolutt gehør hadde en sammenkobling i flere deler av hjernen også når de ikke utførte lytte-

oppgaver. Koblingen var mellom den øvre frontallappen og områdene som ligger på siden av hjernen. Funnene tyder på at musikere med absolutt gehør raskere kan kategorisere lyden i tillegg til å knytte den til et minne, sammenlignet med musikere med relativt gehør. Koblingen muliggjør en ekstra rask informasjonsutveksling mellom de to hjernehalvdelen. Absolutt gehør kan være delvis genetisk, men trolig kan det også læres.



FOTO: BLONDIN RIKARD/FLICKR



Trestemt samarbeid: Fra venstre: Kaja Kolstad, Marina Haga og Hedvig Sanderud.

FREMTIDENS STUDENTBOLIGER:

Vokser på trær

Arkitektstudenters forslag til utbygging av studentboliger på Blindern får ros fra SiO.

Arkitektur

tekst Maiken Alm
foto Hans Dalane-Hval

I januar presenterte Marina Haga, Hedvig Sanderud og Kaja Kolstad sin masteroppgave fra Arkitektur og designhøyskolen i Oslo (AHO). Prosjektet heter «TRE HUS».

Gjennom et tett og vellykket samarbeid har de tre jentene

levert et detaljert forslag om å bygge midlertidige løsninger for gjesteprofessorer og tre nye SiO-bygg viet til studentleiligheter. I tillegg har de tegnet et forslag om ny T-banestasjon.

– Vi ønsket en tydeligere tilhørighet mellom campus og de reisende med t-banen, forteller Sanderud om den kunstneriske broen som knytter området rundt Blindern t-banestasjon sammen.

Norsk materiale

Arkitektene håper at studentene vil trives i boligene, og legger til at de tre byggene skal kles og navngis etter norske tresorter. De har jobbet mye med SiOs krav til tilgjengelige og sikre løsninger for studentene. Boligene er derfor godt isolerte og ønskes bygget i tre.

– Byggets kledning er av massivtre, en varmebehandlet ask som skal tåle norske værforhold

og slitasje. Det er en bærekraftig og spennende løsning mot all betongen som finnes i dette området fra før, sier Kolstad.

Interesse fra flere hold

Oppgaven, som foreløpig står som et godt gjennomført masterprosjekt, har vekket både Sporveiens og SiOs interesse.

– Det er spennende om vi blir initiativtakere til et nytt samar-

beid mellom SiO, UiO og Sporveien, sier Haga.

Alle partene har ulike interesser og forskrifter som må tas hensyn til. Sannerud påpeker at det kan bli en utfordring.

Boligdirektør i SiO Trond Bakke er imidlertid positiv.

– Prosjektet er kommet langt nok til at vi vil invitere alle aktørene til et idémøte i løpet av våren, sier han.

Amfetamin –til fest og arbeid

EFFEKTIVISERING: Bruk av narkotiske stoffer assosieres ofte med svakere samfunnsgrupper. Forskere ved UiO har imidlertid funnet at «nokså vanlige» folk i stor grad bruker narkotika. Studien tar utgangspunkt i amfetaminmisbruk og har funnet tre grupper brukere: unge menn som forsøker å styre alkoholrusen sin på fest, mennesker med

diagnoser som ADHD som benytter amfetamin som selvmedisinering og arbeidere i yrker som bygg og anlegg og fiskeindustrien. Den siste gruppen benytter narkotika for å jobbe mer effektiv. En fordel som trekkes frem med amfetamin er at det er vanskelig å oppdage for familie og arbeidsgiver.



FOTO: EPSOS .DE/FLICKR

Ukas dikt Av: Eivind Steen, tidligere Blindertrækker og bokhandler

Etter utallige oppfordringer bringer vi i dag historien om en studietid litt utenom det vanlige -til skrekk og advarsel.

En doven student ifra Blindern
han våknet en morgen-fy fillern
for klokka var til!
eksamen var ni
så da føyk den sjansen til himmern

Og slik gikk det vid're i livet
han stilet mot diplomatiet!
Men der gikk det sjeis
et liv uten dreis.
Nå sover'n i UD-arkivet!



Ulike uttrykk: Arkitektene vektlegger unike løsninger for ulike bofelleskap.

«Det er spennende om vi blir initiativtakere til et nytt samarbeid mellom SiO, UiO og Sporveien»

Marina Haga, masterstudent ved AHO

Det foreligger ingen konkrete prisoverslag på hva det vil koste å oppføre et slik prosjekt, men jentene er i dialog med SiO om løsninger som vil holde kvadratmeterprisen nede. Bakke mener dette kan være starten på en spennende prosess dersom alle partene kan bli enige om en bærekraftig løsning.

– På grensen til traust

Arkitekt og skribent i Morgenbladet Gaute Brochmann ser imidlertid annerledes på saken.

– Studentprosjektet er veldig safe, og på grensen til traust,

sier han.

Han mener at de digre, innfelte verandaene og asymmetriske vinduene gjør estetikken veldig tidstypisk.

– Gangbroen og uterommene virker fine nok, men heller ikke noe mer. Det ser ut til å renne litt ut i alle retninger, avslutter Brochmann.

Hva som vil skje videre med prosjektet i Apalveien 60 er ennå ikke bestemt, men i følge Trond Bakke er alle de involverte aktørene svært positive til videre samarbeid.

kulturredaksjonen@universitas.no

MIN STUDIETID

tekst: Hanad Mohamed Ali
foto: Birte Nystad Magnussen



Hvem: Hallgeir Kvadsheim

Studerte: Økonomi ved Norges Handelshøyskole

Når: 1990–1994

Aktuell med: Luksusfellen på TV3

Kvadsheim på taket

– Jeg var så livredd.

Kjendisøkonom Hallgeir Kvadsheim lever i dag et stabilt og trygt liv på Østensjø. Studietiden beskriver han derimot som uforutsigbar.

– Spontaniteten er det jeg savner mest med studentlivet.

Han forteller ivrig om da han tok et obligatorisk spanskurs i Guatemala.

– Jeg mellomlandet i Mexico City, og fant frem til et tvilsomt hotell. Rommet viste seg å være en bod på taket, forteller Kvadsheim.

Den første natten ble han sittende og stirre utover en av verdens største og farligste byer.

– Jeg satt på taket mitt, smurte meg noen knekkebrød med skinkeost, og tenkte «Ikke faen om jeg går ned der!»

Kvadsheim var også på utvekslingsopphold i Milano. I dag skulle han ønske han hadde valgt en annen by.

– Fasade er viktig for milanesere. Etter to glass vin var de redde for å fnise der det ikke passet seg. Jeg besøkte noen venner som utvekslet i Barcelona, og spanjolene var langt mer selviske og åpne, sier han.

Når han ikke var ute og reiste, tilbragte Kvadsheim dagene på Norges Handelshøyskole (NHH) i Bergen.

– Jeg simpelthen elsker Bergen, sier siviløkonomen.

Miljøet på NHH og Hatleberg studentby var godt, men isolert.

– Livet bestod av lesesalene, studentboligene og Rimi. Det var det vi kalte for den hellige treenighet, sier han og ler.

Kvadsheim savnet likevel input fra andre enn foreleserne på NHH.

– Selvsagt var det et problem at miljøet på NHH var så tett og lukket. Studentene der er folk som skal gå ut og styre bedrifter, og være markante skikkelser i samfunnet vårt.

Økonomifaget mener han ble kommunisert som et fag som alltid hadde to streker under svaret.

– Vi så faren ved å mene at man har funnet løsningen på alt under finanskrisen, da alle var like overrasket. Jeg tror det har lært økonomiprofessorene våre å være mer ydmyke.

Som student var Kvadsheim spesielt glad i makroøkonomi.

– På samme måte som en fysi-

ker studerer atomer og molekyler ville jeg utforske hvordan økonomi holder samfunnet sammen.

Han innrømmer at det likevel var vanskelig å forbli begeistret i eksamensperiodene.

– Den første sommeren uten eksamener gikk jeg rundt i solskinnen med en følelse av ekstrem lykke, sier Kvadsheim.

– Har du noen økonomitips du vil dele med dagens studenter?

– Enkle ting som budsjettering og sunn fornuft er viktig. Ellers er det stor konkurranse om de rimeligste hyblene, og presentasjon på visning er like viktig for deg som for utleier.

Kvadsheim foreslår å ta med seg det han kaller «husleie-CV» på visning, med bilde, kontaktinfo og noen linjer om deg selv.

– Når utleier har mange å velge mellom er det viktig å skille seg litt ut. Ordner du et rimelig sted å bo er du godt i gang med en sunn studentøkonomi, sier Kvadsheim, før han legger til:

– Og hold deg unna kredittkortet!

universitas@universitas.no

Sjenerte nordmenn kan bremse integrering

Språkkafé skal sette fart på integreringen, men internasjonale studenter synes fremdeles det er vanskelig å komme i kontakt med norske studenter.

Språkkafé

tekst Hanna Skotheim
foto Hans Dalane-Hval

Mens en av arrangørene karrer seg opp på en stol for å henge opp flagg fra alle mulige nasjoner, fylles radene med stoler og bord av internasjonale og norske studenter. Det er torsdag kveld, og første gang språkkafé på Samfunnet Bislett arrangeres.

– Jeg føler at integrering er et område som har vært vanskelig å jobbe med, men vi må stå på for å få det til. Vi må også gi norske studenter gode muligheter til å internasjonalisere seg, sier Karl Norli. Han jobber som seniorrådgiver i seksjon for internasjonalisering ved Høgskolen i Oslo og Akershus (HiOA).

Språkkafé er et av de tiltakene seksjonen har satt i gang for at studenter skal ha muligheten til å utveksle språk. De internasjonale studentene ønsker å lære seg norsk, og mange nordmenn vil gjerne lære seg et nytt språk. Tidligere har dette foregått på nett gjennom tjenesten Språktandem.

– Vi holder det fortsatt på nett, men nå har vi også gitt utvekslingen en fysisk plass. På kaféen kan også de som ikke fikk seg en partner på nett møte noen, sier Norli.

Internasjonale møter internasjonale

Selv om seksjonen har lagt opp til tilbud som skal føre studentene sammen, legger ikke Norli skjul på at det kan være en utfordring for internasjonale studenter å føle seg velkomne.

En av studentene som har funnet veien til språkkaféen denne kvelden er tyske Annica Hein.

– Siden vi ofte er rundt andre internasjonale studenter, blir det vanskeligere for oss å bli kjent med norske, sier Hein.

Hun forteller at hun deltok på et arrangement for internasjonale studenter på Chateau Neuf kvelden



Ny i Norge: Franske Manon Qrc (21) har fått en fin start på semesteret takket være Jan Petter Wilbrink.

i forveien. Der fikk de beskjed om at det var viktig å delta i ulike idrettsgrupper eller andre sosiale grupper.

Også Karl Norli understreker viktigheten av å delta i foreningslivet for å integrere seg som internasjonal student.

– Det er enklere å møte nordmenn innenfor en forening fordi studenter kommuniserer innenfor disse rammene, sier han.

– Stoler ikke på oss

Midt mellom fargerike hyller med klær står iranske Lili Shakkis (29). Hun leter etter en genser som er varm nok for den norske vinteren. Det er dagen etter språkkaféen, og selv om Shakkis stiftet flere bekjentskap den kvelden, fant hun selv ingen å utveksle språk med.

– Jeg føler ikke at nordmenn er

særlig snakkesalige. Kanskje har det noe med kulturen å gjøre eller så er det fordi de ikke stoler på oss, sier Shakkis.

Hun har aldri opplevd at noen har tatt kontakt igjen selv om vedkommende lovet det.

Selv om Shakkis ikke synes nordmenn er særlig åpne, er hun glad for at hun ikke møter fordommer.

– Jeg føler at vi blir respektert, og det setter jeg stor pris på, sier hun.

Sjenerte nordmenn

Helt i toppen av den skyhøye SiO-boligen på St. Hanshaugen, bor franske Manon Qrc (21). Med utsikt over hele Oslo og god motakelse fra HiOA, er hun fornøyd med oppholdet så langt. Qrc holder på med sin master i business, og valgte å kombinere det med et semester i Oslo.

Hun syns kulturen i Norge og Frankrike er ganske lik.

– Den store forskjellen er at nordmenn er veldig sjenerte. Men når vi først kommer i kontakt med dem er det mye enklere å bli kjent, sier Qrc.

Hva syns du om språkkaféen?

– Jeg syns det var veldig bra. Jeg møtte min norske fadder og senere min tandempartner, sier Qrc.

Viktig med fadderordning

I år er nemlig første gangen det arrangeres fadderordning for de

internasjonale studentene som kommer i januar. Qrc mener ordningen er det første steget for å bli bedre kjent med kulturen.

– Jeg tror det hadde vært vanskelig uten en fadder. Jeg snakker med folk i klassen, men det utvikler seg ikke til noe videre vennskap utenom klasesammenheng, sier hun.

Tilbake på språkkaféen sitter førstekonsulent på internasjonal seksjon, Henriette Andersen. Hun forteller at de ønsket å rekruttere norske utvekslingsstudenter til fadderordningen.

– På den måten har de et åpent sinn fortsatt frisk i minne, sier Andersen.

Godt oppmøte

Det er ikke vanskelig å se at Andersen er fornøyd med at så mange møtte på kaféen.

– Det var tydeligvis mange som kom selv om de ikke har funnet seg en tandempartner på forhånd, sier hun. Likevel er det flere internasjonale enn norske studenter som har funnet veien til Samfunnet på Bislett.

Som nordmann etterlyste hun mer kontakt med internasjonale studenter når hun selv var student. Derfor har hun tatt initiativ til å bedre det sosiale tilbudet for både norske og internasjonale studenter.

– Vi jobber for internasjonalisering både ute og hjemme. Har en ikke mulighet til å dra ut, bør

det ikke være vanskelig å skape et internasjonalt miljø hjemme, sier Andersen.

Snikintegrering

På alle bordene ligger det ark med informasjon om vinterfesten som skal arrangeres i februar. Karl Norli forteller at dette blir tredje gangen de arrangerer festen, men med noen endringer. Et fast foredrag har blant annet blitt flyttet til å være på kvelden før onsdagsquizen istedenfor midt på dagen. Dette er en taktisk endring, ifølge Norli.

– Ved å plasserer foredraget rett før quizen som uansett er svært populær blant studentene, foretar vi en liten snikintegrering. Alle typer studenter vil dermed få med seg foredraget om internasjonalisering og integrering fordi de valgte å gå på quiz, sier Norli.

I tillegg til foredraget, arrangeres quizen på engelsk, og det holdes en internasjonal middag dagen etter der studentene bidrar med mat fra ulike nasjoner.

Arrangementet er godt i gang på Samfunnet, og rommet fylles med prat på ulike språk. Selv om det var flere norske enn internasjonale studenter som meldte seg på Språktandem, er det ikke mange nordmenn som dukker opp. Det ser ikke ut til å plage utvekslingsstudentene nevneverdig, som bare er glade for å bli kjent med nye fjes.



Kjenner til fenomenet:
Fra venstre: Stine Dreyer,
Mia Røer, Nora Heidsve
og Mona Johannesen

Når eplet faller for nærmeste stammen

«Alle» har hørt om noen som fikk kremjobben gjennom venner eller familie. Og hva er galt med det?

Neoptisme

tekst Magnus Newth
foto Hans Dalane-Hval

– En i klassen vår har fått jobb fordi han kjente noen der, forteller medisinstudent Stine Dreyer.

Mia Røer har selv erfaring med hvor viktig det er med nettverk.

– Jeg fikk en jobb gjennom kontakter i en mentorordning jeg var en del av, sier hun.

De er medisinstudenter på fjerde semester, og er sikre på at urett-

ferdig favorisering forekommer.

– Det tror jeg nok. Det er viktig å ha gode kontakter, sier Dreyer.

Lang historie

Jobb ved fars sykehus eller innpass i advokatfirmaet der mor er partner er uttrykk for samme fenomen: Nepotisme. Nepos er latin for nevø, og uttrykket stammer fra middelalderens barnløse paver og kardinalers vane med å gi nære slektninger fordeler.

– Nepotisme er helt enkelt at man favoriserer venner og familie, forteller Gro Skaaren-Fystro, spesialrådgiver i Transparency International Norge (TIN), en internasjonal organisasjon som jobber mot korrupsjon.

Ikke kartlagt

Det finnes ingen oversikt over omfanget av nepotisme i Norge i dag.

– Vi kan anta at dette er en utfordring også i Norge. Små miljøer som akademia kan være utsatt for denne type risiko fordi alle kjenner alle, sier Skaaren-Fystro.

Tall fra BIs arbeidsmarkedsundersøkelse viste at 18 prosent av deres respondenter hadde første kontakt med sin arbeidsgiver gjennom bekjente eller familie i 2013. Men det er langt i fra det samme som nepotisme.

En av grunnene til at fenomenet er så vanskelig å måle er at det ofte er problematisk å si hva som faktisk er nepotisme.

Viktigheten av habilitet

For det er overhodet ikke alltid et problem at sønner og døtre jobber i samme miljøer som sine foreldre. I mange tilfeller kan det være en fordel å bli sosialisert inn i kulturen rundt et krevende yrke, for-

klarer Skaaren-Fystro.

– Samtaler om et fagfelt rundt frokost- og middagsbordet gjennom oppveksten kan gjøre mange særlig kvalifiserte, sier Skaaren-Fystro.

Det er dette som gjør nepotisme så vanskelig å avsløre og formelle habilitetsregler så viktige for alle parter. Det kan særlig lønne seg å kunne bevise at man faktisk er den best kvalifiserte, og ikke bare noens barn eller venn.

Store konsekvenser

Nepotisme finnes både i politiken og i arbeidslivet.

– En brun konvolutt med penger under bordet er det tydeligste eksempelet på korrupsjon. Nepotisme er bare en annen variant av dette. Det er en interessekonflikt der man velger bort objektive kriterier til fordel for venner og fami-

lie, sier Skaaren-Fystro.

Nepotisme har også store konsekvenser for samfunnet, forteller korrupsjonsjegeren. I det offentlige får man mindre igjen for skattepengene, og det private blir mindre effektivt når kvalifiserthet blir satt til side for vennskaps- og familieband.

Medisinstudentene er enige i at det er problematisk.

– Det er mulig man må jobbe hardere dersom noen får fordeler gjennom familien. Men på medisn må man jo være et supermenneske uansett, sier Dreyer.

– Siden det er så klare fordeler ved å kjenne noen vil det kunne gå utover alle uten godt nok nettverk, sier Røer.

Et lite land

Oslo Unge Høyre-leder Jenny Clemet von Tetzschner ble nylig satt på topplass av Oslo Høyres nominasjonskomité. Hennes mor, Kristin Clemet, leder komiteen og trakk seg fra behandlingen, i tråd med alle habilitetsregler.

Allikevel var slektskapsforholdet hovedpoenget i mediedekningen av nominasjonen. Von Tetzschner er imidlertid ikke bekymret for hvordan det oppfattes.

– Jeg er sikker på at folk tar meg på alvor for den jeg er og det jeg gjør, sier hun.

Det er heller ikke ofte hun og politikerforeldrene må forholde seg til habilitetsspørsmål.

– Vi møter hverandre på møter og den slags forholdsvis ofte, men det er sjeldent at habilitet er en reel problemstilling, sier hun.

Von Tetzschner mener Norge er så lite at det uansett er unngåelig med kontakt familie og bekjente. Hun får støtte av Skaaren-Fystro i TIN.

– Noen snakker om vennskaps-korrupsjon som et fenomen i Norge. Med små og tette miljøer er det mye lettere å havne i en situasjon hvor det er fare for nepotisme, sier hun.

mgnewth@universitas.no

NESTEN SOM ORDENTLIG TEATER, BARE LITT MORSOMMERE!

LIFEGAME

AV KEITH JOHNSONE

Spilles lørdag:
31/1, 28/2, 14/3, 28/3, 11/4, 25/4 og 06/6 kl 19.00

Life Game er endelig tilbake! Litt talkshow, litt teater. Vi spiller ut livet til en gjest i en helaftens forestilling. Alle liv er normale, alle liv er fantastiske!

Billett 130 kr

Billetter og mer info på detandreteatret.no - Ivan Bjørndalsgate 9, på Lilleborg i Oslo

anmelderredaktør: **Benedicte Tobiassen**
benedicte.tobiassen@universitas.no 997 74 772

ANMELDELSER

Plate:

Toppen av bølgen

Razika har fremdeles vondt i hjertet, men har denne gangen valgt å formidle det ikledd en mer hardbarket drakt enn tidligere. Bandet, som fremdeles holder stødig kurs på toppen av den standhaftige Bergensbølgen, har utviklet seg uten å gå seg vill på veien. Med *Ut til de andre* har de gravd frem det beste i seg selv, som også later til å være noe av det mest spennende bølgen fra vest har skylt i land i nyere tid.

Etter sigende skal samtlige av bandets medlemmer ha vært gjennom brudd med kjæresten siden sist, og det merkes.

En markant, ny aggressjon tydeliggjør seg allerede fra første sekund med åpningssporet «Faen ta deg». Med noe som kan minne om en fusjon mellom garasjerock, ska-pop, surf og punk, går de rett i strupen på deg og slipper ikke taket før platas slutt, tolv låter senere. Det står likevel ikke i veien for at de sommerlige gitarmelodiene og harmoniske koringene vi kjenner fra før, består.

Til tross for at Razika spiller



Ut til de andre

Av: **Razika**

Plateselskap: **Warner Music Norway**

enkel musikk, er *Ut til de andre* full av både personlighet og energi. Det er upolert, ektefølt og så til de grader nynnenevnlige. Det fungerer rett og slett veldig bra. Vokalist Marie Amdam har dessuten en evne til å formulere tekster som forteller mye gjennom enkle, forståelige ord. Om Bergensjentene skal kunne tas på noe, er det følelsen av déjà vu som dukker opp et par ganger i løpet av plata. Det kan virke som de har hengt seg opp i noen gitarlinjer, vokalmelodier og oppskrifter som har fungert tidligere. Det er likevel ikke forstyrrende merkbart, fordi lydbildet ellers er såpass forandret. Flere av sangene på *Ut til de andre* kommer til å bli gjengangere resten av året, så det er bare å begynne å øve på skarringa om du vil synge med, for det vil du.

Fredrik Scholze
anmeldelser@universitas.no

Universell pensjonsrock

Black Debbath, også kjent som Den femte statsmakt og gutane med lang gitarreim, skriv i pressemeldinga at Norge har blitt for lite og snevert for bandet, og at Det store universet står for tur. Det skal gjerast med det sjuende albumet *Universell Riffsynsing*.

Plata er ikkje så spektakulær at nye planetar kan erobrast, men politisk satire satt saman med tungrock smaker enno godt. Det er ikkje like friskt og kult-klassisk som det var med *Mongo Norway* eller *Den Femte Statsmakt* frå tidleg 2000-tal, og dei viser sjølv til sin eigen alderdom med låta «Pensjonsballade», som også har Bjørn Eidsvåg på gjestevokal.

Likevel er «Pensjonsballade» blant høgdepunkta på plata, saman med «Dum dum minister», og «Syv dager til Fredag (Kontoristenes klagesang)». Sistnemnde med eit tema ukjent for studentar, men som bringer fram tårene hos dei fleste kontorrotter. Black Debbath har kanskje blitt eldre og gråare, men dei forstår framleis både rock og satire.



Universell Riffsynsing

Av: **Black Debbath**

Plateselskap: **Duplex Records**

Problemet med *Universell Riffsynsing* er ikkje at Black Debbath går den trygge ruta dei har gjort så mange ganger før, eller at univers-temaet som blir presentert i promoteringa ikkje kan sporast i det heile på sjølve albumet. Det er formelen dei går etter, og den ofte meningslause humoren som sit i førarsetet.

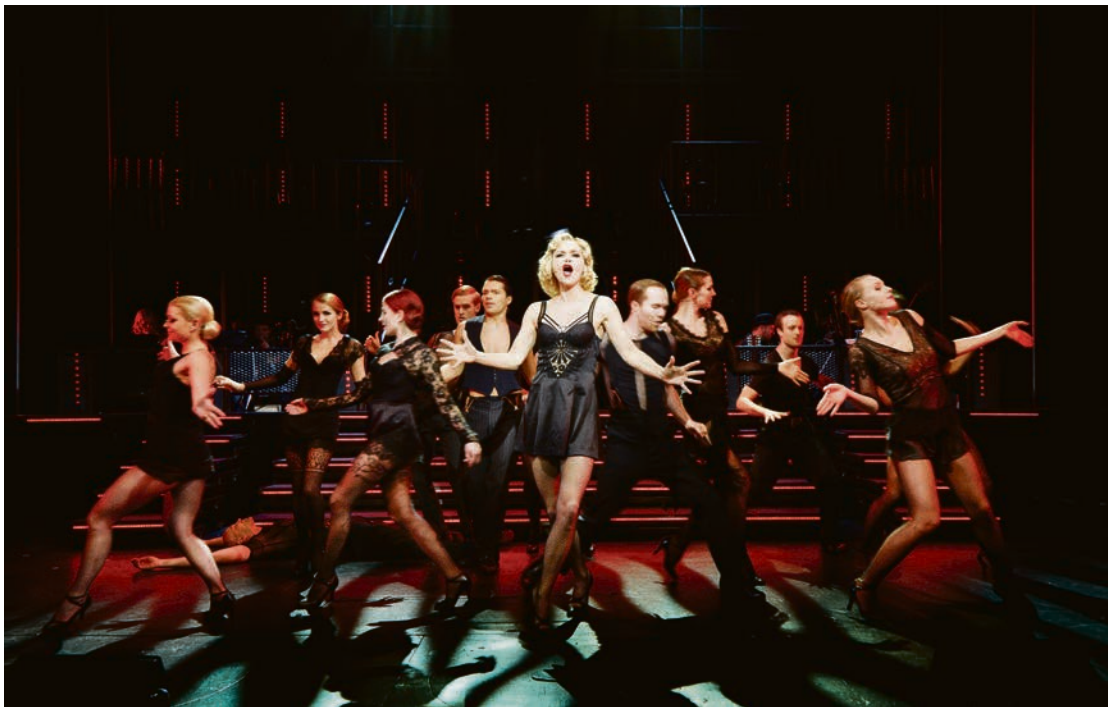
Rundt halvparten av låtene er ikkje særleg gode, verken musikalsk eller humoristisk. «Sulten» og «Fjern moms på retten frukt» stikk seg ut som klare nedturar, generisk albumfyll som glir forbi i ingenting. Som album blir Black Debbath sitt sjuande tilskot litt som ei treig hengemyr med berre eit par gode høgdepunkt på vegen.

Anders Veberg
anmeldelser@universitas.no

Lytt til Oslos studentradio på FM 99.3 eller radionova.no				Radio Nova	
Mandag		Tirsdag		Fredag	
06.00: Democracy Now!		06.00: Democracy Now!		06.00: Democracy Now!	
07.00: Frokost		07.00: Frokost		07.00: Frokost	
09.00: Novarkivet		09.00: Skumma Kultur		09.00: Skumma Kultur	
10.00: Das Kapital		10.00: Vitenselskapet		10.00: Opplysningen 99.3	
10.30: Novamusikk		10.30: Grenseløst		11.00: Nyhetsfredag	
11.00: A-lista		11.00: Teknova		12.00: Radiotjenesten	
12.00: Novamusikk		11.30: Novamusikk		12.30: Skallebank	
19.00: Bra Trommis		21.30: Dag for dag		13.00: Novamusikk	
20.30: Sort Kanal		Onsdag		19.00: Nova Nedstrippa	
21.30: Lillesalen konsertserie		06.00: Democracy Now!		20.00: Goodshit	
22.00: Overkill		07.00: Frokost		21.00: Nova Amor	
23.00: Rolige Vibber		09.00: Skumma Kultur		22.00: Dub Dubhead	
23.30: Électronique		10.00: Nova Noir		23.00: XO Hiphop	
00.00: Fri Form Radio		10.00: Tekstbehandlingsprogrammet		Torsdag	
				06.00: Democracy Now!	
				07.00: Frokost	
				09.00: Skumma Kultur	
				10.00: Nova Noir	
				12.00: Det Fiktive Selskab	
				17.00: Ærlig talt	
				Lørdag	
				01.00: Novanatt	
				09.00: Best of Frokost	
				11.00: Novamusikk	
				16.00: Reserverbenken	
				17.00: Lillesalen konsertserie	
				18.00: Pils og plater	
				Søndag	
				01.00: Novanatt	
				07.00: Tanketog	
				12.00: Dokunova	
				12.30: Klagenemnda	
				14.00: Du skulle ha vært der	
				15.00: Sorgenfri	
				16.00: Snakker ikke norsk	
				17.30: Novamusikk	

Konsert:

Skikka, god underholdning



Chicago: Musikalsjangeren har sine begrensninger, og grensesprengende scenekunst bør oppleves andre steder enn musikalscenen, mener vår anmelder.

FOTO: L. P. LORENTZ

I *Chicago* introduseres hvert eneste sangnummer av en mannsstemme. Om du ikke er med på leken og lar deg forflytte inn i en cabarethall på 1920-tallet, kan du raskt innhentes av sjøsyke déjà vu fra en novemberseilas med danskebåten.

Forestillingen var i utgangspunktet rettsapparatkritikk basert på den sanne historien om to unge cabaretsangere som ble frikjent for mord på sine elskere på 1920-tallet. Lokk en mann på tomannshånd, ta livet av ham og utnytt publisiteten til å bli stjerne. Hilde Louise Asbjørnsen og Eli Stålhand er troverdige i rollene som de to forførrerskene, Roxie og Velma. Særlig mestrer Asbjørnsen kunsten å veksle mellom sjarmerende og psykopatisk, slik at det er vanskelig å mislike henne.

***Chicago* peker** nese til alle moralske innvendinger mot å spille på sex. Det er en sirkusoppsetning av fløtende nattkjoler, nettingstrømper og danse-koreografi som ikke overlater mye til fantasien. Mennene fyller bakgrunnen som letturte leketøy, som for eksempel Roxies ektemann, spilt av Sindre Postholm med en stakkarslighet som irriterer mer enn den vekker medfølelse. Hans mannlige motstykke er den kalkulerende advokaten Billy Flynn, hvor Dennis Storhøi får prøve hele sitt register som middelaldrende gris og manipulativ sleiping, en rolle han ser ut til å trives godt med.

Chicago

Scene: **Oslo Nye Teater**

Regi: **Svein Sturla Hugnes**

Med: **Hilde Louise Asbjørnsen, Eli Stålhand, Dennis Storhøi, Bentine Holm Sindre Postholm, Henriette Faye-Schøll, Lars Jacob Holm, Morten Røhr**

Tid: **22. januar – 30. april**

Selv om *Chicago* skildrer livets mørke sider står forsøkene på humor i forgrunnen. Den største dosen slapstick får man servert i rettssaksscenen i akt to, som leveres med et deilig høyt energinivå, men som blir litt for langdryg og repetitiv. Buktalescenen hvor Storhøi og Asbjørnsen briljerer sammen med herlig humoristisk timing, skiller seg ut.

Mennesker synger som regel ikke til hverandre for å kommunisere, og derfor vil musikalsens overgang fra snakk til synging aldri bli naturlig. Heldigvis byr *Chicago* på et nimanns band som driver handlingen med energisk ragtime og jazz proppfull med spilleglede. Det ser også ut til at skuespillerne trives best når tempoet er høyt.

Sigurd Oland Nedrelied
anmeldelser@universitas.no



Balsam for klærne

Hvor: **Når sokkeskuffa blir tom**

Iselin Shaw of Tordarroch, journalist

Ukas anbefaling

Dobbel dose

En illeluktende odor går ikke i no-ens favør. Kvitt deg med gjerrigheten og spander på deg en ekstra dose tøymyknér. Lavendel, aloe vera, sitrus – mulighetene er uendelige. En blomstereng med dansende supermennesker kan ei loves, men digg-duftende deilighet som omfavner kroppen er garantert. I tillegg viser

forskning publisert på klesvask.no at tøymyknér er skånsom mot sensitiv hud, bidrar til å opprettholde pustevnen til klærne dine og er miljøvennlig. Med navn som «Outdoor Fresh» og «Comfort Dream» er det vel heller ikke vanskelig å skjønne at bruk av tøymyknér kan frembringe den perfekte natts søvn. Så kom igjen folkens, hell på litt ekstra!



Ingrid Elise Gipling, reportasjeredaktør

Ukas advarsel

Parkeringspurken ser deg

SiO skaper dårlig stemning ved å tredoble parkeringsavgiftene på sine studentbyer rundt om kring i hovedstaden. Intet mindre enn 1500 grun-ker skal de nå ha for å la deg sette fra deg bilen når du skal på besøk til venninna di på Kringsjå. I tillegg skal

du betale bompenger, bensin, års-avgift og service, og kanskje får du råd til forsikring og en pusete terning som kan henge i vinduet. Bruk heller penga på et månedskort – Ruter er faktisk ikke så håpløse, snø og slaps til tross.



Bok:

På langt nær Ferdignakka

Halvparten litteratur og halvparten musikk er ingre-diensene i det nye konseptet *Ferdignakka*. Idéen oppsto på litteraturopplesning, en af-fære som gjerne fremstår som et langt gjesp. Arrangørene ønsket å tilføre noe av magien fra konserter, og resultatet ble musikk-satte opplesninger. Interessen må ha vært stor, for på lanseringsfesten, *Ferdignakka – live* var det lang kø og flere måtte snu i døra. Andre etasje på Internasjonalen var stappfull.

Foreløpig er det lagt ut to lydboksingler: Agnes Ravatn akkompagnert av Tord Øverland Knudsen, og Kjersti Wøien Håland akkompagnert av Nils Martin Larsen. Musikken er sekundær til teksten, i den forstand at teksten eksisterer og musikerne blir bedt om å skape ut fra denne. Dette frembringer ulike tolkninger. Mens Knud-sens musikk bygger opp om Ravatns stemme og setter ste-mingen i teksten, blir Larsens musikk aldri bakgrunnsmusikk i samme forstand. I Hålands *B-sider* kan musikken til tider

konkurrere med tek-sten, uten at det er et problem. Det hever det hele og på sitt beste skaper det noe større en enkeltelementene hver for seg.

Dette gjør B-sider til en mer interessant opplevelse enn Ravatns *Dagbok*. På live opples-ningen bør akkompagnering av musikk bli obligatorisk. I stedet for distanse, skapt av den alvor-lige, litt kleine stemning som gjerne finnes på opplesninger, blir man sugd inn i fortellin-



Ferdignakka

Hva: **Lydboksingler**

Hvor: **Ny utgivelses-plattform, finnes som podcast og nettside**

Ansvarlig utgiver: **Maga-sinet Fanfare**

Tid: **Hver mandag**

gene. *Ferdignakka* overbeviser om at musikk og litteratur bør oppleves sammen, begge tek-stene kommer bedre ut av det. Mer lyd, takk!

Mari Mjaaland
mari.mjaaland@universitas.no



Film:

Muligheten av en Øen

Tellemarck er en preapokalyptisk, selvrefererende, sci-fiwesternsatire ført i pennen av prisbelønnet poet.



Tellemarck

Av: **Morten Øen**

Forlag: **Oktober**

åringjenter i Nissedal, mens Øen drikker febrilsk og drar tunga over den råtne tanngar-den sin. Så slynges vi plutselig ut i en apokalyptisk western idet Øens hus havner midt i en skuddveksling. Tellemarck er nemlig befolket av klaner med revolvere hengende i beltene som styrer hele dalen. Derfra går det nedover med snøstor-mer og utsikter til dommedag. Akkurat hvordan verden skal gå under er noe uklart, men blandingen av revolvermenn og apokalypse fremstår som en morsom lek med populærlit-teraturen. Frank og Øen, som har ventet verdens undergang i lange tider, er merkvendig dårlig rustet til å takle krisen når den først kommer. De siste tiårene deres har nemlig gått med til å jage statlige stipender og se reality-TV. Det som følger er en vill flukt over vidder og fjell, skyting, puling og eksplosjoner.



Moro: Morten Øens siste roman gir et morsomt skråblikk på norsk kulturliv og leker med sjangre.

FOTO: SELVPORTRETT

Å gjenfortelle plottet på denne måten kan få flere lesere til å skygge unna, men dette er storslått satire som blander western med sci-fi, toppet av stødig, selvrefere-rende språkføring. Humoren er bekmørk og treffsikker. Den virkelige Øen har gitt ut flere diktsamlinger, og det merkes. Også det norske kulturlivet får kjørt seg i *Tellemarck*. Forfat-ter og musiker Cornelius Jak-

helln dukker for eksempel opp sammen med et knippe andre norske forfattere på et forlatt fjellhotell. Hele gjengen er noen motbydelige, morsomme nihilister som leser Rimbaud for hverandre i påvente av at verden skal gå under. Hvis du vil lese noe rart og uhyre morsomt i vinter, la det bli *Tellemarck*.

Julie Kalager
julika@universitas.no

Kulturkalender

29 tor Morgenbladetsalongen

Hvor finnes den gode kritikken i dag? Morgenbladet starter et nytt fast sam-taleforum, der de beste kritikerne i landet møtes for å diskutere de viktigste bøkene. Først ut: Ingunn Økland (Aftenposten), Preben Jordal (Vinduet/Klassekampen) og Bernhard Ellefsen (Morgenbladet) tar for seg tre av de mest interessante bøkene fra 2014. Ordstyrer er kulturredaktør i Morgen-bladet, Ane Farsethås. **Litteraturhuset, 18.00**

Bio-torsdag

Vet du hva epigenetikk er? Genene våre kan bli påvirket av miljøet rundt oss og gjennom våre aktiviteter som hva vi spiser og om vi stresser. Epigenetiske mekanismer er derfor viktig for helsen vår og kan forklare livstilsjukdommer. I dette foredraget forklares det hva vi vet om epigenetisk arv og vil med eksempel vise hvor vi har nådd i epigenetikk feltet i dag. Foredraget er åpent for alle, men tilpasset lærere i biologi og naturfag. **Realfagsbiblioteket på Vilhelm Bjerknes hus, 16.00**

30 fre Film

I februar har Cinemateket satt opp Lars von Triers egen versjon av Nymphoma-niac. Hans «director's cut» klokker inn på nesten fem og en halv time, og byr på en rikere, dypere og mer eksplisitt opplevelse enn den versjonen som opprinnelig gikk på kino. Til tross for en av tidenes mest omtalte markedsføringskampanjer gikk ikke Nymphomaniac spesielt bra på kino. Her får du sjansen til å se den igjen, i director's cut-versjonen. **Cinemateket, 18.00.**



FOTO: CHRISTIAN GEISNAES

02 man Stand-up

Hvor mye tåler det norske folk? Bård Tufte Johansen har gitt et knippe av Norges beste på humor en utfordring: Hvor langt kan de gå før salen slutter å le? Chateau Neuf gir deg en kveld med et forvirrende potensiale, le til du gråter eller gråt av sinne. Representanter for ulike trosretninger vil være på plass og på vakt. Overskuddet går til Amnesty International. Cc 150,-/250,- **Storsalen på Chateau Neuf, 20.00**

04 ons Litteratur

I serien *Lysende litteratur på Løkka* jakes det på den lysende samtidslit-teraturen, og vi inviterer lokale forfattere til samtale og opplesning. Som de selv skriver: Vi tror at det finnes lysende romaner som utstråler integritet og har kraft til å utvide vår forståelse av både romansjangeren så vel som vårt eget verdensbilde. Denne onsdagen får de besøk av Tina Åmødt og Birger Emanuelsen, som begge utga kritikerroste romaner i 2014. Samtalen ledes av Cathrine Strøm. **Deichmanske bibliotek på Grünerløkka, 19.00**

Gi oss beskjed om arrangementer på epost: **universitas@universitas.no**

Ad notam

Universitas oppsummerer uka

■ Står opp for kulturen

I håp om revitalisere kulturseksjonen, har Universitas i 2015 satset på hard kulturjournalistikk. Formelen er like enkel som den er komplisert: peniser.

– Penisen er et symbol på det maskuline i samfunnet, mens kulturfeltet ofte assosieres med noe feminint. Nyhetene er for menn, kultursakene er for kvinner. Dette skillet ønsker vi nå bryte ned ved å vise at også kulturen kan være maskulin. Det langsiktige målet er å også feminisere nyhetene, men det går nok ikke under nåværende redaktørs regjeringstid, sier kulturredaktør Julie Kulelager.

– Penisen er et symbol på det maskuline i samfunnet, mens kulturfeltet ofte assosieres med noe feminint. Nyhetene er for menn, kultursakene er for kvinner. Dette skillet ønsker vi nå bryte ned ved å vise at også kulturen kan være maskulin. Det langsiktige målet er å også feminisere nyhetene, men det går nok ikke under nåværende redaktørs regjeringstid, sier kulturredaktør Julie Kulelager.

■ NSO advarer mot prematur sammenslåing

For ett år siden tok daværende NSO-leder Olga Rytter sterkt til orde for at det å slå sammen studiesteder var det beste man kunne gjøre for kvaliteten i høyere utdanning. Nåværende NSO-leder Anders K. Langsynt sier nå at det å slå sammen studiesteder ikke har noen effekt på kvaliteten i høyere utdanning. Han avviser derimot at de har ombestemt seg.

– Vi har alltid ment at høyere utdanning skal ha kvalitet. NSO advarte allerede i vår om farende ved å slå sammen studenter pre-

maturt, sier lederen.

Så dette er ikke en helomvending?

– Nei, nei, nei. Vi er for strukturelle endringer i studentene, men kvaliteten i høyere sammenslåing må ligge til grunn. Hvis studenter slår seg sammen for raskt og ting skjer prematurt, så vil kvaliteten bli dårligere. På øh... høyere utdanning altså.

■ Isaksen? Hvem, sa du?

En ny undersøkelse viser at nesten ingen vet at Torbjørn Røe Isaksen er kunnskapsminister. Ganske mange derimot sier «ah, han har jeg jo sett før, er ikke han politiker?» når de blir vist bilde av ham. Kunnskapsdepartementet innrømmer at de sliter med å få folk til å knytte Isaksen til kunnskap. De tar

dette til etterretning, og forteller at vil lansere en ny mediestrategi for ministeren. Først og fremst har de fått spialsnekret en kasse han kan stå på hver gang det tas bilder til saker om høyere utdanning.

– Jeg skal prøve å bli med på enda flere bilder om slike saker, skriver Isaksen i en e-post til Khrono.

De vil heretter forsøke etter beste evne å kun basere sin utdannings- og forskningspolitikk på kunnskap.

Vi spør

av Paal Wanvik Hole



Mer parkering: Tobias Brännström ønsker bedre kollektivtrafikk og flere parkeringsplasser. De nye bussene må jo også ha et sted å parkere.

Ikke helt ute å kjøre

Tobias Brännström, fylkesleder i Oslo FPU avviser ikke at dyr SiO-parkering kan utgjøre forskjellen mellom en B og en C.

Du sa i forrige ukes avis at dere i utgangspunktet var mot at parkering skulle bli dyrere. Har du fått noen reaksjoner fra moderpartiet etter den brannfakkelen?

– Nei, det har jeg ikke.

Du sa også at det var viktig at studenter skal bruke mest mulig tid på studiene sine. Hvor mye går det utover karakterene å erstatte verdifull lesetid med lukeparkering i trange sentrumsgater?

– Det har jeg ingen tall på, men hvis studenter bruker mye tid på lukeparkering kan det bety at det blir mindre tid til lesing.

Vi kan snakke forskjellen mellom en B og en C her?

– Det kan det godt være at vi gjør.

Når regjeringen har skrinlagt APs forslag om elleve måneders studiestøtte er det viktig at man ikke får noen kroner ekstra i parkeringsutgifter og faktisk har et sted å parkere bilen den ekstra måneden man må jobbe?

– AP opptrer rett og slett dobbeltmoralisk. De la ikke inn én fatig krone for å få elleve måneders studiestøtte da de selv var i regjering.

Det er skikkelig kjipt å stå som sild i tønne på stappfulle busser for å komme seg på Blindern om morgenen. Kunne det vært en idé å subsidiere biler for studenter for å bote på dette problemet?

– Nei, men FPU jobber for å få mer effektiv kollektivtransport.

Noen studenter får penger fra for-

eldrene hvis de får gode karakterer. Hva om regjeringen belønner oss med bildeler? Eksospotte for en B, chassis for en A, osv?

Det forslaget du skisserer høres helt tullete ut. Det er ikke et alternativ å subsidiere hverken biler eller bildeler.

4-felts motorvei fra Oslo til Biri hjelper vel også på en trang studentøkonomi?

– Jeg har ingen forutsetning for å svare på det.

Vil du vurdere din stilling dersom ikke alle SiO-boliger får egne parkeringshus?

– Jeg jobber for å få flere parkeringsplasser i Oslo, men jeg går ikke av hvis jeg ikke får det til.

baksiden@universitas.no

Baksidebilde

foto Hans Dalane-Hval



Boogie night: Når mørket faller på og det snør og er kaldt, er det mange som trekker inn i varmen. Noen for å delta på dansekurs i regi av OSI dans, andre for å komme ordentlig i gang med et nytt semesters pensum.

Rebus

av Kristoffer Hunstad



HINT: Alle studenters største ønske. Send svar til vildesi@universitas.no. FORRIGE UKES LØSNING: «Hvor skal Krekar bo?» Det skjønte Tonje Imeland, grattis!

UniversitasQuiz

av Anders R. Erikstad, Vegard R. Erikstad
Tidligere juniornorgesmestere i quiz

1. Hva heter låtskriver og vokalist i gruppa *Highasakite*?
2. Hvilken kjendis spilte rollen som Alveola i filmen *Jakten på Nyresteinen* fra 1996?
3. Og hvem regisserte ovennevnte film?
4. Hva heter lederen for det greske venstreradikale partiet Syriza?
5. Kong Abdullah av Saudi-Arabia døde fredag. Saudi-Arabia grenser til åtte land. Nevn fem av disse.
6. I hvilket fylke ligger kommunen Haram?
7. Haram er også navnet på en norsk film fra 2013. Hva heter han som laget filmen?
8. Hva het den litterære selskapsklubben som ble stiftet i København i 1772? Johan Nordahl Brun, Johan Herman Wessel og Nils Treschow var noen av medlemmene i klubben.
9. Hvor i Oslo ligger gatene som bærer navnet til flere av medlemmene i klubben? Feks. Nordahl Bruns gate, Zetlitz' gate og Wessels gate.
10. Johan Nordahl Bruns mest kjente sang, *Norges Skaal*, var i en periode regnet som Norges nasjonalsang, ifølge Wikipedia. Sangen er imidlertid kanskje mer kjent under et annet, et navn som også er sangens første linje. Hva er denne linjen?

1. Ingrid Helene Håvik
2. Jenny Skavlan
3. Vibeke Idsøe
4. Alexis Tsipras
5. Jordan, Irak, Kuwait, Bahrain, Qatar, De forente arabiske emirater, Oman, Jemen
6. More og Fromsdal
7. Ulrik Imtiaz Røfseth
8. Norske Selskab
9. Mayteokka (St. Hanshaugen)
10. For Norge, Kjemperes Fedeland